

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA EKONOMICKÁ

Diplomová práce

Posouzení bonity podniku a jeho schopnosti splatit úvěr

Company creditworthiness assessment and its ability to repay credit

Bc. Tereza Fabiánová

Plzeň 2013

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma

„Posouzení bonity podniku a jeho schopnosti splatit úvěr“

vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucího diplomové práce za použití pramenů uvedených v příložené bibliografii.

V Plzni dne 24. dubna 2013

.....
Bc. Tereza Fabiánová

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat paní Ing. Janě Hinke, Ph.D. za cenné rady a připomínky při tvorbě mé diplomové práce.

Dále chci poděkovat panu Milanu Houškovi, jednateři společnosti MIVE 22 s.r.o., za vstřícnost a také za materiály a informace, které mi poskytl a které byly základem pro sepsání této práce.

Obsah

Úvod.....	7
Cíl a metodický postup práce.....	8
1 Posouzení bonity podniku	9
1.1 Principy finanční analýzy	9
1.1.1 Zdroje informací pro finanční analýzu.....	9
1.1.2 Srovnání výsledků finanční analýzy	10
1.2 Metody finanční analýzy.....	11
1.2.1 Analýza absolutních ukazatelů.....	12
1.2.2 Analýza poměrových ukazatelů	13
1.2.3 Pyramidový rozklad poměrových ukazatelů	19
1.2.4 Bankrotní a bonitní modely.....	20
2 Charakteristika úvěrových obchodů.....	26
2.1 Struktura bankovních úvěrových produktů.....	26
2.1.1 Popis spotřebitelských úvěrů.....	27
2.1.2 Popis hypotečních úvěrů	29
2.1.3 Popis produktivních úvěrů	30
2.2 Žádost o poskytnutí úvěru.....	32
2.3 Prověření úvěrového rizika	32
2.3.1 Informace ratingových agentur	33
2.3.2 Informace z úvěrového registru.....	34
2.4 Smlouva o úvěru	34
2.5 Splácení úvěrů.....	36
2.6 Zánik úvěrové smlouvy.....	37
2.7 Problémy se splácením úvěrů	37

3	Představení společnosti MIVE 22 s.r.o.	39
3.1	Úvěr na financování pořízeného majetku	41
4	Finanční situace společnosti MIVE 22 s.r.o.	43
4.1	Absolutní rozdílové ukazatele.....	43
4.2	Poměrové ukazatele	44
4.3	Bankrotní a bonitní modely	51
5	Zhodnocení celkové bonity podniku a jeho schopnost splatit úvěr	57
5.1	Návrhy pro zlepšení nastalé situace	60
6	Závěr.....	62
	Seznam tabulek	64
	Seznam obrázků.....	65
	Seznam použitých zkratk	66
	Seznam použité literatury	67
	Seznam příloh	70

Úvod

Málokterý podnik si v dnešní době může dovolit financovat větší investici vlastními zdroji. V tuto chvíli se nabízí otázka, jakým způsobem řešit úhradu kupní ceny investice. Podnik může využít nabídek mnoha bankovních institucí, které poskytují širokou škálu úvěrových produktů. Tyto jsou různorodé, co se účelu financování týče, a lze tedy nalézt produkt, který bude vhodný právě pro jeho potřeby.

Financování může také proběhnout formou leasingu, avšak zde se stává podnik vlastníkem majetku až po uhrazení celé leasingové ceny a nemůže tedy s majetkem nakládat dle svého uvážení. Oproti tomu v případě pořízení majetku na úvěr se podnik stává majitelem okamžitě a záleží pouze na jeho rozhodnutí, jakým způsobem ho bude využívat.

I přes to, že se Česká republika stále nachází v krizi, počet poskytnutých úvěrů pro podniky se meziročně zvyšuje. S tímto může být spojován také vysoký počet prohlášených bankrotů na neprosperující podniky a podnikatele. Jen za první tři měsíce roku 2013 byl prohlášen bankrot u 1.321 podniků. Pro srovnání v roce 2012 dosáhla tato hodnota počtu 822 (zahrnuje obchodní společnosti i fyzické osoby podnikatele). Podniky se finanční nesnáze snaží překlenout úvěrem, avšak brzy se dostaví problémy se splácením nejen běžných obchodních závazků, ale také získaného úvěru. Při naplnění podmínky pro zahájení insolvenčního řízení dojde k vyhlášení úpadku a následně k prohlášení konkursu na majetek společnosti.

Úvěry, jak již bylo řečeno, představují pro mnoho podniků jedinou možnost, jak profinancovat pořízení nové investice. Získat úvěr však není úplně snadné. Podnik musí doložit požadované dokumenty, prostřednictvím kterých banka posoudí jeho bonitu pomocí ratingu a finanční analýzy účetních výkazů, a dospěje k závěru, zda potenciálnímu klientovi v jeho požadavku vyhovět či nikoliv. V případě kladného vyřízení žádosti a uzavření úvěrové smlouvy na sebe bere podnik závazek, že tento úvěr bude splacen v požadovaném časovém horizontu spolu s odpovídající cenou za jeho poskytnutí, tj. úrokem.

Cíl a metodický postup práce

Práce si klade za cíl posoudit bonitu vybrané společnosti a zhodnotit její schopnost splatit získaný úvěr. V diplomové práci bude bonita podniku posuzována prostřednictvím finanční analýzy, jelikož speciální ratingové modely, kterými hodnotí bonitu potenciálních klientů banky, jsou jejich nezveřejňovaným know-how. I bez těchto ratingových modelů však finanční analýza podává potřebný obraz o finanční situaci podniku a o tom, zda je společnost schopná naplnit svůj závazek. U této analýzy budou popsány základní principy, kterými jsou zdroje pro finanční analýzu a možnosti srovnávání jejich výsledků, a metody jejího provádění. V této části budou popsány jednotlivé ukazatele analýzy. Dále budou v práci charakterizovány úvěrové procesy, které zahrnují žádost o úvěr, prověřování úvěrového rizika, smlouvu o úvěru, splácení úvěru a zánik úvěrové smlouvy. Pozornost bude také věnována postupu při problémech se splácením získaného úvěru.

Dalším cílem je zhodnotit finanční situaci, resp. bonitu, u konkrétní společnosti. Výsledné hodnoty jednotlivých ukazatelů získané z finanční analýzy budou samostatně posuzovány dle jejich vlivu na možnost splacení úvěru společností. V závěru práce bude navrženo, jakým způsobem by mohla společnost zlepšit svou stávající finanční situaci.

Metodický postup práce bude následující:

- popsání základních pojmů týkajících se hodnocení bonity podniku, resp. finanční analýzy;
- charakterizování úvěrových obchodů spolu s procesem poskytnutí úvěru;
- představení vybrané společnosti a popsání úvěru na pořízení majetku;
- zjištění finanční situace společnosti na základě popsáných pojmů finanční analýzy;
- posouzení vlivu zjištěných ukazatelů finanční analýzy na schopnost společnosti splatit úvěr;
- návrhí možného způsobu zlepšení finanční situace podniku.

1 Posouzení bonity podniku

Bonita podniku je velmi důležitá především pro banky, které se na základě zjištěných informací o situaci podniku rozhodují, zda společnosti poskytnou či neposkytnou úvěr. Finanční situace podniku však není lhostejná ani investorům, managementu či vlastníkům podniku. (Kislingerová, Hnilica, 2008)

Metod pro zjišťování bonity podniku existuje celá řada a instituce zjišťující bonitu své postupy většinou tají. Existuje také obdobné hodnocení, jaké používají banky, a tím je ratingové hodnocení podniků. Rating podniků se posuzuje pomocí základních údajů o firmě, které se využívají v řadě finančních i nefinančních kritériích. Podkladem pro *finanční část* ohodnocení jsou účetní výkazy a hodnoty finančních ukazatelů. *Nefinanční část* je posuzována na základě odvětví podnikání, doby existence firmy, apod. Posuzovaným kritériím jsou poté přiřazeny body a tyto jsou násobeny vahou ukazatele. (Rating MSP [online])

1.1 Principy finanční analýzy

Finanční analýza se využívá pro komplexní posouzení a zhodnocení finanční situace podniku. Na základě těchto výsledků lze odhadnout, jakým způsobem se bude podnik dále vyvíjet a je možné přijmout opatření k eliminaci nežádoucího vývoje. Finanční údaje odráží konkurenceschopnost podniku a jeho celkovou úroveň. (Dluhošová, 2010)

Uživatelé, kteří mají zájem o výsledky finančního hospodaření podniku, můžeme rozdělit do několika skupin, a to *podle zdrojů poskytování finančních prostředků* (vlastníci – investoři, věřitelé – banky, obchodní věřitelé – dodavatelé), *dle pravomocí v řízení podniku* (vlastníci, management podniku, vnitropodnikové hospodářské jednotky) a *dle typu podílu na výstupech podniku* (zaměstnanci, obchodní dodavatelé, banky, investoři, stát, management). (Dluhošová, 2008)

1.1.1 Zdroje informací pro finanční analýzu

Základním zdrojem pro zjišťování finanční situace podniku jsou především *finanční informace*. Tyto jsou zahrnuty v rozvaze, výkazu zisku a ztráty a v některých případech i výkazu o peněžních tocích (výkaz Cash-Flow). Zmíněné výkazy slouží především externím uživatelům, protože jsou (nebo by měly být) veřejně dostupné. Díky těmto

výkazům mohou externí uživatelé posoudit současnou situaci podniku a odhadnout budoucí vývoj této společnosti. Dále lze do této skupiny zařadit vnitropodnikové informace, prognózy vedení společnosti, aj. (Grünwald, Holečková, 2006)

K dalším zdrojům patří *kvantifikovatelné nefinanční informace* a *nekvantifikovatelné informace*. První jmenované zahrnuje statistiky produkce, odbytu, normy spotřeby, interní směrnice, apod. K nekvantifikovatelným informacím lze zařadit zprávy vedoucích pracovníků, komentáře manažerů, nezávislé hodnocení a prognózy. (Dluhošová, 2008)

1.1.2 Srovnání výsledků finanční analýzy

Existuje několik možností, dle kterých je možno posoudit výsledky zjištěné z finanční analýzy. K základnímu posouzení se řadí srovnání vzhledem k normě, v prostoru a v čase. (Dluhošová, 2008)

Pro zhodnocení výsledků *vůči normě* jsou stanoveny určité doporučené či normované hodnoty. Není však žádoucí, aby se podnik pro posouzení svých výsledků řídil pouze těmito hodnotami. Každý podnik má svá specifika, a co může být pro jeden podnik žádoucí výsledek, pro druhý podnik nemusí být uspokojivá hodnota. (Dluhošová, 2008)

Mezipodnikové srovnávání (srovnání v prostoru) zahrnuje srovnání výsledných ukazatelů s jiným srovnatelným podnikem v určitém časovém období. Podniky jsou pro toto srovnání rozděleny do skupin dle podmínek srovnatelnosti, a to na:

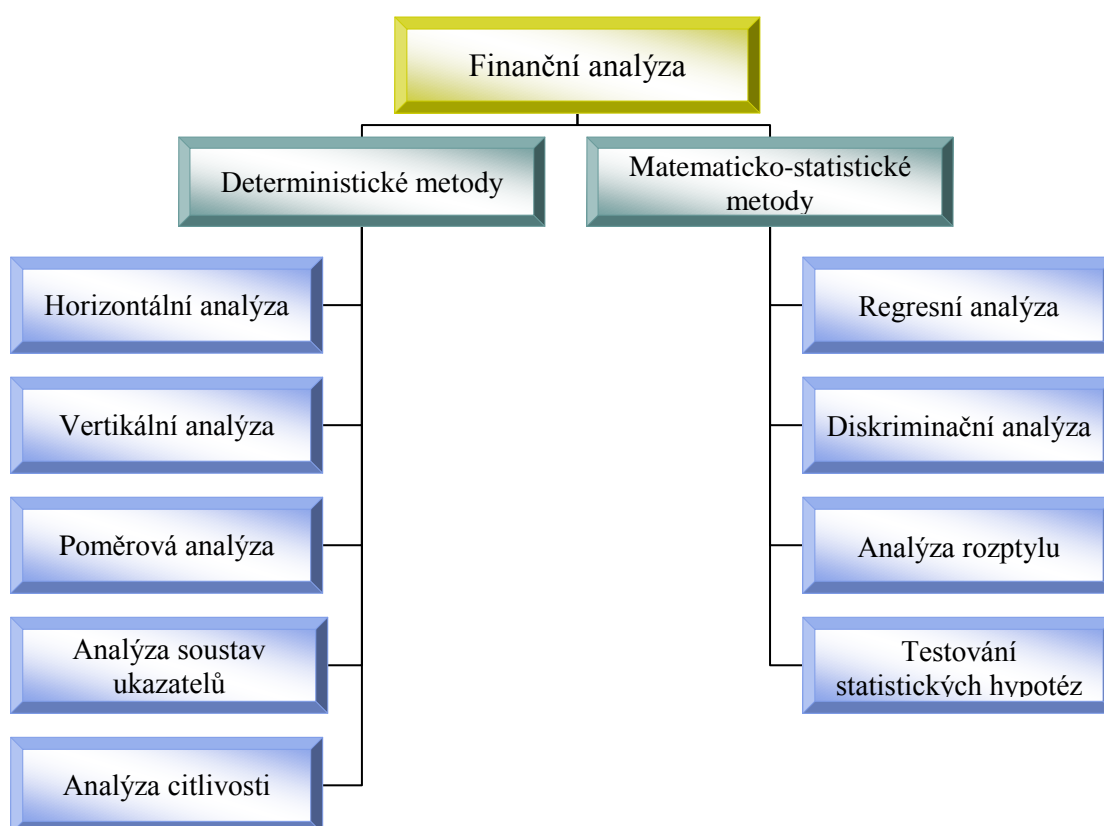
- *časovou srovnatelnost*, kdy údaje musí pocházet ze stejného období a jsou měřeny za stejný časový úsek;
- *oborovou srovnatelnost*, která vyžaduje u srovnávaných podniků stejný obor podnikání;
- *legislativní srovnatelnost*, u které je požadováno používání stejných metodologických předpisů u podniků (např. pokud by se porovnávaly podniky z odlišných zemí, nastal by problém vzhledem k používání jiných legislativních pravidel).

Srovnávání *v čase* se používá pro posouzení dynamického vývoje jednotlivých ukazatelů za určitý počet období. Je však nutno brát v úvahu, zda jsou pro všechna období užívané stejné postupy zachycení údajů v účetních výkazech. (Dluhošová, 2008)

1.2 Metody finanční analýzy

Základní členění metod finanční analýzy zahrnuje *deterministické* a *matematicko-statistické metody*, které jsou nadřazené položky dalším způsobům zjištění ukazatelů finanční analýzy.

Obr. č. 1: Metody finanční analýzy



Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Deterministické metody zahrnují standardní nástroje pro zjišťování finanční situace podniku. Analyzuje se vývoj a odchylky pro několik málo období. Zahrnují v sobě analýzu absolutních ukazatelů (horizontální a vertikální analýza), poměrových ukazatel a jejich soustav a dále analýzu citlivosti. Naposledy zmíněná analýza je prováděna při posuzování nejistoty, která vzniká při rozboru finančních výsledků společnosti. (Dluhošová, 2008)

Matematicko-statistické metody čerpají informace z dlouhých časových řad a používají exaktní metody. Tyto metody zahrnují také posuzování statistické spolehlivosti dosažených výstupů. Matematicko-statistické metody jsou velmi složité a k jejich výpočtům, z důvodu dlouhých časových řad, je nejčastěji využívána informační technologie. (Dluhošová, 2008)

1.2.1 Analýza absolutních ukazatelů

Horizontální analýza absolutních ukazatelů slouží ke zjištění změn ve dvou po sobě jdoucích obdobích. Vypočítá se jako rozdíl hodnoty položky v běžném a minulém období, tj. její absolutní změna. Tato hodnota se může také počítat relativně, kdy se absolutní změna dá do poměru s hodnotou položky v minulém období. (Kislingerová, Hnilica, 2008)

Pomocí *vertikální analýzy* se zjišťuje procentuální struktura položek vybraného souhrnného absolutního ukazatele. Analýza struktury se využívá především při rozboru aktiv a pasiv podniku. Pokud se tato metoda využívá ve výkazu zisku a ztráty, stanoví se jako souhrnná položka např. tržby. (Kislingerová, Hnilica, 2008)

Obě výše uvedené metody pracují s absolutními hodnotami, které lze vyčíst přímo z účetních výkazů bez potřeby jejich úpravy. Výpočtem rozdílu absolutních ukazatelů získáme *ukazatele rozdílové*.

Nejčastěji používaným rozdílovým ukazatelem je *čistý pracovní kapitál (ČPK)*. Tento ukazatel se vypočítá jako rozdíl mezi oběžnými aktivy a krátkodobými závazky. Lze jej také charakterizovat jako část oběžných aktiv, která je financována dlouhodobými zdroji.

$$\text{ČPK} = \text{oběžná aktiva} - \text{krátkodobé závazky} \quad (1)$$

Čistý pracovní kapitál je ukazatelem platební schopnosti podniku. Pokud tento ukazatel nabývá záporných hodnot, hovoříme o tzv. nekrytém dluhu. Čím vyšší je hodnota čistého pracovního kapitálu, tím lépe je společnost schopna hradit své závazky. Avšak není vhodné, aby tento ukazatel nabýval příliš vysokých hodnot. Toto by značilo, že je v podniku vázáno příliš mnoho likvidních aktiv, která by mohla být investována do jiných aktiv přinášejících podniku výnosy. (Grünwald, Holečková, 2006)

Dalším hojně využívaným absolutním ukazatelem jsou *čisté pohotové prostředky (ČPP)*. Tento ukazatel zahrnuje do výpočtu pouze pohotové peněžní prostředky, mezi které lze zařadit peníze v hotovosti a na běžných účtech. Někdy mohou do této kategorie spadat také jejich ekvivalenty, kterými jsou směnky, šeky, krátkodobé cenné papíry atd. Výhodou tohoto ukazatele je, že není ovlivněn oceňovacími technikami podniku. (Hrdý, Horová, 2009)

$$\text{ČPP} = \text{pohotové peněžní prostředky} - \text{okamžitě splatné závazky} \quad (2)$$

Kompromis, mezi výše uvedenými ukazateli, představuje ukazatel *čistého peněžního majetku*. K pohotovým peněžním prostředkům jsou přičteny ještě pohledávky, avšak bez těch, které jsou nevymahatelné.

$$\text{ČPM} = (\text{pohotové peněžní prostředky} + \text{pohledávky}) - \text{krátkodobá pasiva} \quad (3)$$

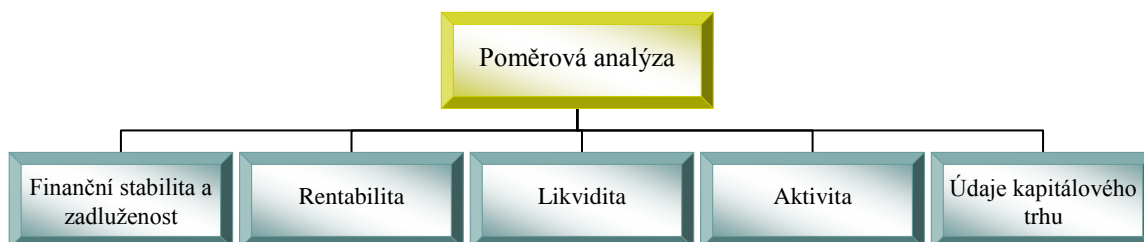
Někdy bývá tento ukazatel znám také pod pojmem peněžně pohledávkový finanční fond. (Grünwald, Holečková, 2006)

1.2.2 Analýza poměrových ukazatelů

Základem celé finanční analýzy jsou poměrové ukazatele. Tyto ukazatele představují závislost mezi dvěma položkami, které vzájemně vydělíme. Při konstrukci ukazatelů je důležité vzít v úvahu, co se chce měřit a klást důraz na vypovídací schopnost těchto ukazatelů. Sestavení poměrových ukazatelů je motivováno získáním charakteristiky, která by hodnotila finanční situaci podniku synteticky, nebo charakteristiky hodnotící specifický důsledek určité finanční situace. Tímto je myšlena např. pravděpodobnost úpadku a následné prohlášení konkursu. Metody, které tento důsledek hodnotí, spočívají ve spojení více poměrových ukazatelů, kterým jsou přiřazeny určité váhy (např. Altmanův model). (Grünwald, Holečková, 2006)

Základní poměrové ukazatele jsou ukazatele finanční stability a zadluženosti, ukazatele rentability, ukazatele likvidity, ukazatele aktivity a ukazatele údajů kapitálového trhu. (Dluhošová, 2008)

Obr. č. 2: Ukazatele poměrové analýzy



Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Finanční stabilita a zadluženost

Struktura zdrojů financování poukazuje na finanční stabilitu podniku. Jedná se o poměry, ve kterých se posuzují podniková aktiva ve vztahu ke zdrojům jejich krytí. (Dluhošová, 2010)

Ukazatel podílu vlastního kapitálu na aktivech je jedním z nejdůležitějších ukazatelů finanční stability podniku. Tento ukazatel posuzuje schopnost podniku krýt svůj majetek vlastními zdroji a jeho finanční samostatnost. Pokud vykazuje rostoucí trend, podnik upevňuje svou finanční stabilitu. (Dluhošová, 2010)

$$\text{Podíl vlastního kapitálu na aktivech} = \text{vlastní kapitál} / \text{aktiva celkem} \quad (4)$$

V ukazateli *stupně krytí stálých aktiv* je poměřován dlouhodobý kapitál se stálými aktivy. Obecně platí, že stálá aktiva by měla být kryta dlouhodobými zdroji financování. I v tomto případě je požadován rostoucí trend ukazatele. Doporučuje se, aby ukazatel dosahoval alespoň hodnoty 100 %. (Dluhošová, 2010)

$$\text{Stupeň krytí stálých aktiv} = \text{dlouhodobý kapitál} / \text{stálá aktiva} \quad (5)$$

Doplňujícími ukazateli finanční stability jsou *podíl stálých aktiv na celkových aktivech*, *podíl oběžných aktiv na celkových aktivech* a *podíl zásob na celkových aktivech*. Tyto ukazatele naznačují, jakým způsobem je firma adaptabilní ke změně poptávky, což je patrné především z podílu stálých aktiv na celkových aktivech podniku. Platí, že pokud chce být podnik schopný snáze se přizpůsobit měnícím se podmínkám na trhu, měl by mít vyšší podíl oběžných aktiv na celkových aktivech. (Dluhošová, 2010)

K výše uvedeným ukazatelům lze zařadit také ukazatel *finanční páky*. U tohoto ukazatele se bere v úvahu skutečnost, že cizí kapitál bývá levnější než kapitál vlastní.

Jeho podstatou je navýšení rentability vlastního kapitálu za použití cizích zdrojů, které jsou připojeny právě k vlastnímu kapitálu, což zvyšuje kapitálový potenciál vlastníků. (Grünwald, Holečková, 2006)

$$\text{Finanční páka} = \text{celková aktiva} / \text{vlastní kapitál} \quad (6)$$

Celková zadluženost se vyjádří jako podíl cizího kapitálu na celkových aktivech podniku. Pokud hodnota tohoto ukazatele nabývá vysokých hodnot, je i riziko věřitelů vyšší. Není nutné, aby se podnik vyhýbal využívání cizích zdrojů k financování. Tento ukazatel nebývá považován za negativní charakteristiku. Je však důležité brát v úvahu jeho přiměřenou hodnotu a trendově by měl mít tento ukazatel spíše klesající tendenci. (Březinová, 2009)

$$\text{Celková zadluženost} = \text{cizí kapitál} / \text{celková aktiva} \quad (7)$$

Dále se u ukazatelů zadluženosti lze setkat pojmy *dlouhodobá zadluženost* a *běžná zadluženost*. U prvně jmenovaného se v čitateli zařazuje pouze dlouhodobý cizí kapitál a v případě běžné zadluženosti se počítá pouze s krátkodobým cizím kapitálem. (Dluhošová, 2008)

Dalším velmi používaným ukazatelem je *zadluženost vlastního kapitálu*. V tomto případě se poměruje cizí a vlastní kapitál. V případě stabilního podniku se doporučené hodnoty pohybují v rozmezí od 80 % do 120 %. (Dluhošová, 2008)

$$\text{Zadluženost vlastního kapitálu} = \text{cizí kapitál} / \text{vlastní kapitál} \quad (8)$$

Úrokové krytí popisuje, kolikrát jsou úroky kryty výší provozního zisku. Tento ukazatel by měl nabývat vyšších hodnot, jelikož toto napovídá o finanční stabilitě podniku. Zisk před úroky a daněmi, tedy EBIT, je v zájmu vlastníků i věřitelů a díky tomuto ukazateli lze posoudit efektivní hospodaření podniku. Pokud výsledná hodnota dosahuje 100 %, podnik kryje z vytvořeného zisku pouze úroky. (Sid Blaha, Jindřichovská, 2006)

$$\text{Úrokové krytí} = \text{EBIT} / \text{úroky} \quad (9)$$

Obrácením ukazatele úrokové krytí, se získá ukazatel *úrokové zatížení*. Tento ukazatel vyjadřuje, jaká část zisku před úroky a zdaněním je využita pouze na úroky. Pokud se podnik nachází na nižší výsledné hodnotě tohoto ukazatele, lze do financování podniku zařadit více cizích zdrojů. (Dluhošová, 2010)

Úvěrová zatíženost je velmi podstatným ukazatelem u společností, u kterých převládá především financování formou úvěrů. Zjišťuje se poměrem úvěrů a vlastního kapitálu. Není žádoucí, aby výsledné hodnoty tohoto ukazatele v průběhu doby měření měly vychýlené hodnoty. Za pozitivní se považuje jeho stabilní vývoj. (Dluhošová, 2008)

$$\text{Úvěrové zatížení} = \text{úvěry/vlastní kapitál} \quad (10)$$

Ukazatel, který banky velmi často používají, při rozhodování o poskytnutí úvěru je *doba návratnosti úvěru*. Výsledkem je počet let, za který společnost splatí úvěr z provozního Cash Flow (zisk po zdanění (EAT) spolu s odpisy). (Dluhošová, 2008)

$$\text{Doba návratnosti úvěru} = \text{úvěry}/(\text{EAT} + \text{odpisy}) \quad (11)$$

Ukazatele rentability

Obecně je rentabilita podniku stanovena jako podíl zisku a vloženého kapitálu. Rozlišuje se, o jakou formu kapitálu se jedná, a na základě tohoto se rozpoznávají ukazatele rentability aktiv, rentability vlastního kapitálu a rentability dlouhodobých zdrojů. (Kislingerová, Hnilica, 2008)

V ukazatelích rentability je nutno brát v úvahu, jakou formu zisku pro výpočet použít. Jejich přehled je vyobrazen v níže uvedené tabulce.

Tab. č. 1: Jednotlivé formy zisku a jejich výpočty

Forma zisku		Výpočet
EAT (Earnings after taxes)	Zisk po zdanění	Výsledek hospodaření za běžné účetní období
EBT (Earnings before taxes)	Zisk před zdaněním	EAT + daň
EBIT (Earnings before interest and taxes)	Zisk před úroky a zdaněním	EBT + nákladové úroky

Zdroj: Vlastní zpracování dle Werner, Stoner, 2010

Při výpočtu *rentability aktiv (ROA)* se využívá zisku ve formě EBIT. Zisk zde není ovlivněn změnou úrokových a daňových sazeb. Tento ukazatel poměruje zisk s celkovými aktivy a nepřihlíží k tomu, z jakých zdrojů byly financovány. Je vhodné, aby ukazatel rentability aktiv vykazoval rostoucí trend. (Dluhošová, 2008)

$$ROA = EBIT/aktiva \quad (12)$$

Pro tento výpočet je však možné použít také zisk ve formě EAT, ke kterému se připočítají zdaněné úroky. Vzorec pro výpočet je uveden níže. I zde platí, že by ukazatel měl vykazovat rostoucí trend. (Hrdý, Horová, 2009)

$$ROA = (EAT + úroky * (1 - sdp))/aktiva \quad (13)$$

Rentabilita dlouhodobých zdrojů (ROCE) bývá hojně využívána k mezipodnikovému srovnávání. Vyjadřuje se jí navýšení potenciálu vlastníka využitím dlouhodobých cizích zdrojů. Obecně je doporučováno, aby tento ukazatel dosahoval rostoucího charakteru v čase. (Dluhošová, 2008)

$$ROCE = EBIT/(vlastní kapitál + dlouhodobé dluhy) \quad (14)$$

Výnosnost vlastních zdrojů a jejich zhodnocení v zisku vyjadřuje ukazatel *rentability vlastního kapitálu (ROE)*. U tohoto ukazatele se vyskytuje závislost na úrokové míře cizího kapitálu a rentabilitě celkového kapitálu. V případě, že podnik kumuluje nerozdělený zisk, který schraňuje pro budoucí investici, může docházet k poklesu ukazatele rentability. Společnost by tyto volně ležící prostředky měla investovat pro zvýšení jejich výnosnosti. (Dluhošová, 2010)

$$ROE = EAT/vlastní kapitál \quad (15)$$

Dalším ukazatelem rentability, který podniky využívají, je *rentabilita tržeb (ROS)*. Tento ukazatel může nabývat různých modifikací při výpočtu na základě použité formy zisku. ROS vyjadřuje množství zisku v Kč na 1 Kč tržeb. Pokud ve vzorci využijeme čistý zisk (EAT), je vhodné tento ukazatel využít především pro srovnávání v čase či mezipodnikových srovnáních. Výpočet se ziskem ve formě EBT je vhodný zejména pro vnitropodnikové řízení firmy. Propočty se ziskem před úroky a zdaněním slouží především pro srovnávání více podniků mezi sebou. Při použití EBIT se eliminují rozdíly úrokového zatížení cizího kapitálu jednotlivých firem. (Dluhošová, 2008)

$$ROS = forma\ zisku/tržby \quad (16)$$

Posledním z nejčastěji využívaných ukazatelů rentability je *rentabilita nákladů*. Vyjadřuje se jím, kolik Kč čistého zisku získá podnik vložím 1 Kč celkových

nákladů. Vyšší výsledné hodnoty tohoto ukazatele vyjadřují lepší zhodnocení nákladů vložených do podniku. (Dluhošová, 2008)

$$\text{Rentabilita nákladů} = \text{EAT/celkové náklady} \quad (17)$$

Ukazatele likvidity

Likvidita představuje schopnost podniku hradit své krátkodobé závazky. Tento pojem však zahrnuje také rychlost inkasování pohledávek, prodejnost výrobků atd. (Dluhošová, 2008)

Celková likvidita je vyjádřena podílem oběžných aktiv a krátkodobých závazků. Obecně doporučené hodnoty pro tento ukazatel jsou v rozmezí od 1,5 do 2,5. Je však nutné posuzovat tento ukazatel také srovnáním jeho vývoje v čase. Největším problémem je, že celková likvidita zahrnuje oběžná aktiva jako celek. Neposuzuje dobu, za jakou je podnik schopný jednotlivé složky oběžných aktiv přeměnit v hotovost. (Dluhošová, 2008)

$$\text{Celková likvidita} = \text{oběžná aktiva/krátkodobé závazky} \quad (18)$$

Pohotová likvidita eliminuje výše uvedený problém a vyřazuje z oběžných aktiv položku zásob. Oběžná aktiva se v tomto ukazateli skládají z pohotových prostředků. Tyto zahrnují pokladní hotovost, peníze na bankovních účtech, obchodovatelné cenné papíry a pohledávky po korekci opravnou položkou k pohledávkám. Pohledávky je vhodné snížit i o jejich nedobytnou část. Tento ukazatel by měl dosahovat hodnot od 1,0 do 1,5. Opět je nutné tento ukazatel sledovat v čase a je vhodné, pokud je jeho trend rostoucí. (Štohl, 2007)

$$\text{Pohotová likvidita} = (\text{oběžná aktiva} - \text{zásoby})/\text{krátkodobé závazky} \quad (19)$$

Nejméně stabilním, avšak důležitým ukazatelem, především z krátkodobého hlediska, je *ukazatel okamžité likvidity*. Čítatel zahrnuje pouze pohotové peněžní prostředky ve formě hotovosti v pokladně, na bankovních účtech či šeků. (Štohl, 2007)

$$\text{Okamžitá likvidita} = \text{pohotové platební prostředky/krátkodobé závazky} \quad (20)$$

Ukazatele aktivity

Ukazatele aktivity představují relativní vázanost kapitálu v krátkodobých a dlouhodobých formách aktiv. Tyto ukazatele jsou užívány pro řízení aktiv. (Dluhošová, 2008)

Obrátka celkových aktiv měří počet obrátů celkových aktiv za rok, resp. intenzitu využití majetku. Tento ukazatel nachází uplatnění především při mezipodnikovém srovnávání. Obrátka celkových aktiv by měla vykazovat rostoucí trend. Čím vyšší je výsledná hodnota, tím lépe podnik využívá svá aktiva. (Dluhošová, 2008)

$$\text{Obrátka celkových aktiv} = \text{tržby} / \text{celková aktiva} \quad (21)$$

Obrácený ukazatel obrátky vyjadřuje *dobu obratu celkových aktiv*. Vynásobením aktiv počtem dní v roce, tj. 360, se dostane doba obratu celkových aktiv ve dnech. Ukazatel by měl dosahovat co nejnižší hodnoty. (Dluhošová, 2008)

$$\text{Doba obratu aktiv} = (\text{celková aktiva} * 360) / \text{tržby} \quad (22)$$

Dalším ukazatelem aktivity podniku je *dobu obratu pohledávek*. Výpočet je analogický s dobou obratu celkových aktiv, avšak aktiva jsou nahrazena pohledávkami. Ukazatel vyjadřuje průměrnou dobu zaplacení faktur. Výsledná hodnota by neměla dlouhodobě přesahovat dobu splatnosti pohledávek. Pokud je hodnota vyšší, je nutné přezkoumat platební kázeň odběratelů. (Hrdý, Horová, 2009)

$$\text{Doba obratu pohledávek} = (\text{pohledávky} * 360) / \text{tržby} \quad (23)$$

Doba obratu závazků značí platební disciplínu podniku vůči jeho dodavatelům. Vyjadřuje počet dní, na které byl podniku poskytnut obchodní úvěr. (Dluhošová, 2008)

$$\text{Doba obratu závazků} = (\text{závazky} * 360) / \text{tržby} \quad (24)$$

1.2.3 Pyramidový rozklad poměrových ukazatelů

Pyramidový ukazatel vyjadřuje postupný rozklad vybraného vrcholového ukazatele na konkrétní dílčí ukazatele. Cílem je určit působení dílčích ukazatelů na ukazatel, který se nachází na vrcholu pyramidy. „*Pomocí vhodně zkonstruované soustavy ukazatelů lze hodnotit minulou, současnou i budoucí výkonnost podniku.*“ (Dluhošová, s. 89, 2008) Nejvíce je rozklad používán pro ukazatel ROE, tedy rentability vlastního

kapitálu. (Dluhošová, 2008) Kislíngerová a Hnilica uvádějí níže uvedený rozklad tohoto ukazatele.

$$ROE = EAT/VK = (EAT/T) * (T/A) * (A/VK) = ROA * \textit{finanční páka} \quad (25)$$

Kde: EAT = čistý zisk

VK = vlastní kapitál

T = tržby

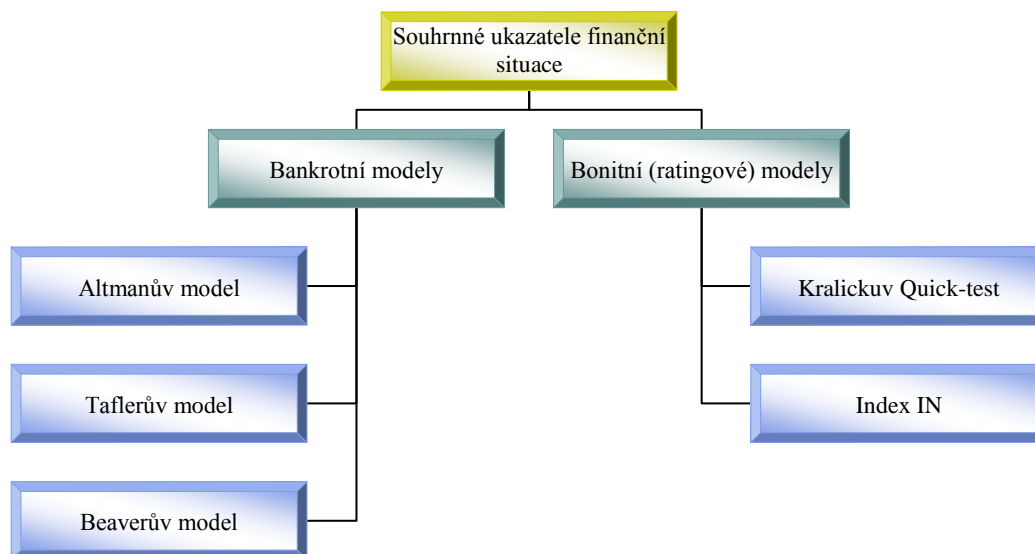
A = aktiva

U provádění rozkladu ukazatele ROE nastává problém, zda v čitateli počítat s čistým ziskem či s EBIT, tedy se ziskem před úroky a zdaněním. Zde je použit čistý zisk, jelikož je ve jmenovateli počítáno s celou bilanční sumou a v čitateli je nutno brát v úvahu všechny strany, které jsou na zisku zainteresováni (majitelé, věřitelé a stát). (Kislíngerová, Hnilica, 2008)

1.2.4 Bankrotní a bonitní modely

Bankrotní a bonitní modely jsou tzv. souhrnné ukazatele finanční situace a výkonnosti podniku. Lze je považovat za predikční modely, které mají podnik upozornit na možné budoucí finanční problémy. Existuje předpoklad, že lze rozpoznat určité typické odchylky ve vývoji podniku již několik let před jeho úpadkem. Modely lze rozčlenit na bankrotní a bonitní (ratingové) modely. (Dluhošová, 2008)

Obr. č. 3: Souhrnné ukazatele finanční situace



Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Obě skupiny modelů jsou založeny na predikci jevů, které identifikují zhoršující se finanční situaci podniku. Toto postupné zhoršování situace se může dostat až do fáze, kdy podnik nebude schopen dostát svému předmětu podnikání a bude na něj prohlášen úpadek. (Kislingerová, Hnilica, 2008)

Hlavním rozdílem mezi těmito dvěma modely je, že bankrotní modely jsou zaměřeny na predikci úpadku podniku a bonitní modely hodnotí možnost zhoršení finanční úrovně podniku. Nevýhodou těchto modelů lze shledat ve skutečnosti, že nezahrnují nefinanční charakteristiky, které mohou také velmi ovlivnit finanční situaci podniku. (Dluhošová, 2008)

Altmanův model

Altmanův model slouží k predikci bankrotu společnosti. Model vznikl predikcí bankrotu u 66 společností, které byly rovnoměrně rozdělené na bankrotující a nebankrotující. Z původních 22 poměrových ukazatelů byl odhadnut tzv. Z score model. Model je rozdělen na Z score pro společnosti, jejichž akcie jsou obchodované na kapitálovém trhu, a na Z score pro ostatní podniky. Dále bude vyjádřen vzorec Z score pro podniky, které nejsou obchodovány na kapitálovém trhu. (Dluhošová, 2008)

$$Z = 0,72 X_1 + 0,85 X_2 + 3,11 X_3 + 0,42 X_4 + 1,00 X_5 \quad (26)$$

- kde: X_1 = pracovní kapitál/aktiva celkem
 X_2 = nerozdělený zisk/aktiva celkem
 X_3 = zisk před úroky a daněmi/aktiva celkem
 X_4 = tržní hodnota vlastního kapitálu/dluhy celkem
 X_5 = tržby celkem/aktiva celkem

Výsledné hodnoty podniku jsou rozčleněny do tří skupin (viz. Tab. č. 2)

Tab. č. 2: Interpretace výsledku Z score

Interpretace výsledné hodnoty	skupina Z score
Minimální pravděpodobnost bankrotu	$Z > 2,9$
Šedá zóna	$1,2 < Z < 2,9$
Vysoká pravděpodobnost bankrotu	$Z < 1,2$

Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Taflerův model

Další ze skupiny bankrotních modelů je Taflerův model. Ukazatele v tomto modelu zahrnují hlavní charakteristiky vyznačující platební neschopnost podniku. (Dluhošová, 2008)

$$Z_T = 0,53 X_1 + 0,13 X_2 + 0,18 X_3 + 0,16 X_4 \quad (27)$$

- kde: X_1 = EBT/krátkodobé závazky
 X_2 = oběžná aktiva/závazky celkem
 X_3 = krátkodobé závazky/aktiva
 X_4 = finanční majetek/(provozní náklady – odpisy)

Pokud hodnota ukazatele vyjde větší než 0,3, existuje malá pravděpodobnost, že by se podnik dostal do bankrotu, avšak pokud hodnota vyjde nižší než 0,2 pravděpodobnost finančních problémů a následného bankrotu roste. (Sedláček, 2007)

Beaverův model

Beaverův model je založen na vypovídací schopnosti poměrových ukazatelů již pět let před úpadkem společnosti. Model byl vytvořen sledováním 79 firem, které zbankrotovaly, a 79 firem, které nebankrotovaly. Mezi zbankrotované firmy byly zařazeny i takové, které vykazovaly znaky bankrotu (nemusel být vyhlášen úpadek). Charakteristické ukazatele, ze kterých lze rozpoznat ohroženou společnost, jsou uvedeny v Tab. č. 3. (Dluhošová, 2010)

Tab. č. 3: Parametry Beaverova modelu

Ukazatel	trend u ohrožených firem
Vlastní kapitál/aktiva celkem	Klesá
Přidaná hodnota/aktiva celkem	Klesá
Bankovní úvěr/cizí zdroje	Roste
Cash flow/cizí zdroje	Klesá
Provozní kapitál/aktiva celkem	Klesá

Zdroj: Vlastní zpracování dle Dluhošová, 2008

Kralickův Quick-test

Kralickův model je zařazen mezi bonitní (ratingové) modely. Tento model je založen na obodování výsledné hodnoty jednotlivých ukazatelů. Celkový výsledek je vyjádřen jako vážený průměr. Ukazatele pro obodování jsou následující:

- $R1 = \text{vlastní kapitál/aktiva celkem}$
- $R2 = (\text{dluhy celkem} - \text{peněžní prostředky})/\text{provozní cash flow}$
- $R3 = \text{zisk před daněmi a úroky/aktiva}$
- $R4 = \text{provozní cash flow/provozní výnosy}$ (Dluhošová, 2008)

Tab. č. 4: Body pro jednotlivé ukazatele Kralickova modelu

R1		R2	
0,3 a více	4 body	3 a méně	4 body
0,2 až 0,3	3 body	3 až 5	3 body
0,1 až 0,2	2 body	5 až 12	2 body
0,0 až 0,1	1 bod	12 až 30	1 bod
0,0 a méně	0 bodů	30 a více	0 bodů
R3		R4	
0,15 a více	4 body	0,15 a více	4 body
0,12 až 0,15	3 body	0,12 až 0,15	3 body
0,08 až 0,12	2 body	0,08 až 0,12	2 body
0,00 až 0,08	1 bod	0,00 až 0,08	1 bod
0,0 a méně	0 bodů	0,0 a méně	0 bodů

Zdroj: Vlastní zpracování dle Dluhošová, 2008

Tímto ukazatelem lze hodnotit finanční stabilitu či výnosovou situaci. Finanční stabilita je vyjádřena jako průměr ukazatelů R1 a R2. Výnosová situace je vyjádřena průměrem ukazatelů R3 a R4. Lze také hodnotit celkovou finanční situaci podniku, a to průměrem finanční stability a výnosové situace. (Dluhošová, 2008)

Pokud podnik dosáhne nižší hodnoty než 1 bod, nachází se v neuspokojivé finanční situaci. Naopak velmi dobře je hodnocen podnik, jehož výsledná hodnota vyjde větší než 3 body. (Dluhošová, 2008)

Index IN

Index důvěryhodnosti IN je zaměřen na české podniky a zahrnuje specifika českého účetnictví. Tento model byl sestaven na základě sledování souboru 1.000 českých podniků. Model je neustále vyvíjen a v poslední verzi, tedy index IN05, zahrnuje jak pohled věřitelů, tak i vlastníků. (Sedláček, 2007)

$$IN05 = 0,13 * A + 0,04 * B + 3,97 * C + 0,21 * D + 0,09 * E \quad (28)$$

Kde: A = aktiva/cizí kapitál

B = EBIT/nákladové úroky

C = EBIT/celková aktiva

D = celkové výnosy/celková aktiva

E = oběžná aktiva/krátkodobé závazky a krátkodobé úvěry

Podnik se nachází v uspokojivé finanční situaci, pokud je hodnota $IN05 > 1,8$. Pokud výsledek dosahuje hodnoty nižší než je 0,9, je podnik ohrožen finančními problémy. Výsledek $IN05$ nacházející se mezi hodnotami 0,9 a 1,8 ukazuje, že podnik je v tzv. šedé zóně a nelze přímo rozhodnout o jeho finanční situaci. (Sedláček, 2007)

2 Charakteristika úvěrových obchodů

Úvěrové obchody jsou hlavní součástí aktivních obchodů bank. Při pohledu na rozvahu banky jsou poskytnuté úvěry zařazeny na straně aktiv. (Kalabis, 2012) Banka v úvěrovém obchodu vystupuje jako věřitel.

Prostřednictvím úvěrového obchodu poskytne banka klientovi finanční prostředky. Jedná se i o takové formy poskytnutí prostředků, v nichž banka garantuje poskytnutí finančních prostředků, pokud budou splněny určité náležitosti. (Dvořák, 2005)

Dle Kalabise lze úvěr definovat jako „časově omezené, úplatné zapůjčení peněz k volnému nebo smluvně vázanému použití“ (Kalabis, s. 103, 2012)

2.1 Struktura bankovních úvěrových produktů

Bankovní instituce poskytují velké množství různých úvěrů. Existuje tedy několik hledisek, dle kterých lze tyto produkty členit. Hlavními kritérii pro členění bankovních úvěrů jsou:

- Příjemce úvěru
 - Stát, municipality a veřejnoprávní subjekty;
 - Podnikatelské subjekty (dle velikosti, odvětví, právní formy);
 - Fyzické osoby.
- Forma poskytnutí úvěru
 - Peněžní úvěry;
 - Závazkové úvěry a záruky.
- Doba splatnosti úvěru (sjednaná při uzavření úvěru)
 - Krátkodobé se splatností do jednoho roku;
 - Střednědobé se splatností od jednoho do pěti let;
 - Dlouhodobé se splatností delší než 5 let.
- Účel použití
 - Neúčelové – příjemce prostředků je může využít dle svého uvážení;

- Účelové – úvěr lze využít pouze na přesně smluvně vymezený účel.
- Měna – měna, ve které je úvěr poskytován (tuzemská nebo zahraniční)
- Způsob zajištění
 - Nezajištěné – banka poskytuje úvěr bez jakéhokoliv zajištění;
 - Zajištěné – úvěr je určitým způsobem zajištěn (z tohoto může vyplývat i specifická forma úvěru). (Dvořák, 2005)

Pulpánová člení typy úvěrů dle charakteru úvěrovaného subjektu na produktivní a spotřebitelské. Jedná se o členění na základě charakteru příjemce úvěrových prostředků. Toto rozdělení je patrné z Tab. č. 5. (Pulpánová, 2007)

Tab. č. 5: Znak produktivního a spotřebitelského úvěru

Znak/úvěr	produktivní	spotřebitelský
Subjekt	podnik	fyzická osoba
Finanční toky ke splacení úvěru	vytváří úvěrovaný objekt	příjem klienta
Způsob poskytnutí	individualizovaný	vysoce standardizovaný
Objem poskytnutých prostředků	relativně vyšší	relativně nižší
Úvěrové portfolio	heterogenní	homogenní
Informace pro hodnocení žadatele	detaillnější, obsáhlejší	menší rozsah, jiný charakter

Zdroj: Vlastní zpracování dle Pulpánová, 2007;

2.1.1 Popis spotřebitelských úvěrů

Spotřebitelský úvěr představuje tok peněz, který je určen „fyzickým osobám, resp. domácnostem na pokrytí jejich požadavků souvisejících se spotřebou.“ (Pulpánová, s. 299, 2007) Úvěry poskytované fyzickým osobám, tedy nepodnikatelským subjektům, upravuje zákon č. 21/2001 Sb., o bankách, který vymezení spotřebitelských úvěrů dále

zužuje. Tento typ úvěru se „*nevztahuje na úvěr na koupi, výstavbu, opravu nebo údržbu nemovitosti.*“ (Pulpánová, s. 299, 2007) Pokud by se jednalo o úvěr na výše uvedený účel, by byl považován za hypoteční. Dále se vymezení spotřebitelského úvěru netýká poskytnutých částek nižších než 5.000,- Kč a vyšších než 800.000,- Kč a s dobou splatnosti kratší než 3 měsíce (případně splatnosti úvěru v nejvýše 4 splátkách, kdy doba splatnosti nepřesahuje 12 měsíců). (Pulpánová, 2007)

Instituce (bankovní či nebankovní) musí při poskytování spotřebitelského úvěru udávat tzv. RPSN, což je roční procentní sazba nákladů na spotřebitelský úvěr. Lze uvést i příklad jejího výpočtu. Tato procentní sazba je uvedena také ve smlouvě o úvěru. Tato musí dále obsahovat „*způsob placení, počet splátek, jejich výši a rozložení v čase a podmínky předčasného ukončení vztahu.*“ (Pulpánová, s. 299, 2007) Spotřebitel však může splatit spotřebitelský úvěr ještě před uplynutím doby stanovené ve smlouvě. (Pulpánová, 2007)

Spotřebitelské úvěry lze členit dle subjektu, který je poskytuje, na:

- *přímé spotřebitelské úvěry*, kdy úvěr poskytuje přímo bankovní nebo jiná finanční instituce. V tomto případě jde o vztah mezi bankou a klientem. (Dvořák, 2005)
- *nepřímé spotřebitelské úvěry* jsou poskytované subjekty, které prodávají zboží či služby na spotřebitelský úvěr. Vystupuje zde zprostředkovatel či obchodník, který se refinancuje u bankovní instituce. (Dvořák, 2005)

Úvěry poskytované výhradně fyzickým osobám, se mohou vyskytovat ve formě *jednorázového spotřebitelského úvěru* nebo *revolvingového spotřebitelského úvěru*. U prvně jmenovaného jsou finanční prostředky poskytnuty v určitou chvíli ve sjednané výši. Úvěrový vztah zaniká, když je spotřebitelský úvěr splacen. (Dvořák, 2005)

Revolvingový úvěr představuje určitý úvěrový rámec. Do tohoto limitu může klient, kterému byl úvěr poskytnut, čerpat peněžní prostředky. Tento neúčelový úvěr bývá průběžně splácen, nejčastěji převodem měsíčního příjmu dlužníka na účet. Když je tento splácen, dochází k uvolnění úvěrového rámce. Úroky, které jsou placené z toho úvěru, se týkají částky, která byla skutečně čerpána. Revolvingový úvěr bývá nejčastěji poskytován formou *kontokorentního úvěru* nebo prostřednictvím *úvěrové karty*. (Dvořák, 1999)

Kontokorentní úvěr je poskytován jako úvěrový rámec k běžnému účtu. Při čerpání kontokorentního úvěru má klient povoleno čerpat prostředky do debetu (mínusového zůstatku účtu). (Dvořák, 2005)

Úvěrová karta může být klientem využívána k placení, případně k výběru hotovosti, a tyto závazky nejsou okamžitě uhrazeny. Úhrada proběhne až ve lhůtě, která je stanovena smlouvou o poskytnutí úvěrové karty. Splátky nemusí probíhat pravidelně, ale při čerpání tohoto úvěru je stanovena minimální částka, která musí být uhrazena z čerpané částky. Pokud je závazek uhrazen do určité lhůty, není zatížen úrokem (platí se tedy pouze skutečně půjčená částka). (Dvořák, 2005)

Jak již bylo uvedeno u členění všech úvěrů, i spotřebitelské úvěry se člení na *účelové* a *neúčelové*. Účelový úvěr slouží k úhradě určitého zboží či služby. Bývá poskytnut přímo u obchodníka a je tedy nepřímým úvěrem. Neúčelovým úvěrem rozumíme poskytnutí určité výše finančních prostředků (hotovostně či bezhotovostně), kdy není přesně stanoven předmět financování. Tento úvěr bývá poskytován v nižších částkách, než je tomu u úvěru účelového. (Dvořák, 2005)

Neméně důležité je rozdělení spotřebitelských úvěrů na *zajištěné* a *nezajištěné* úvěry. Nezajištěné úvěry bývají poskytovány v nižších částkách, případně velmi bonitním klientům. Základem těchto úvěrů je, že při jejich uzavírání není sjednán žádný zajišťovací nástroj. Při sjednávání zajištěného úvěru je jeho splacení zajištěno některým zajišťovacím nástrojem (může se jednat např. o ručení třetí osoby). (Dvořák, 2005)

2.1.2 Popis hypotečních úvěrů

„Hypoteční úvěr je dlouhodobý úvěr na investice do nemovitostí, jehož splacení je zajištěno zástavním právem k nemovitosti určité hodnoty.“ (Kalabis, s. 111, 2012)

Mezi typické znaky pro hypoteční úvěr patří zajištění úvěru nemovitostí (zástavní právo) a jeho financování pomocí hypotečních zástavních listů. Tyto listy jsou vydávány především z důvodu dlouhodobé splatnosti hypotečních úvěrů. (Kalabis, 2012)

Hypoteční úvěr je nejčastěji určený na bydlení. Banky obvykle dodržují určitá pravidla při jeho poskytování. Jedná se o výši poskytnuté částky v souvislosti s hodnotou nemovitosti. Tato by neměla překročit 60 – 80 % ceny obvyklé této nemovitosti. Dále

na zastavované nemovitosti nesmí váznout žádné jiné zástavní právo a banka nesmí použít zástavní majetek k jejím jiným obchodním aktivitám. (Kalabis, 2012)

Nejčastěji je hypoteční úvěr poskytován na tyto účely:

- Koupě nemovitosti;
- Výstavba nové nemovitosti;
- Oprava, modernizace, dostavba stávající nemovitosti;
- Získání podílu na nemovitosti;
- Splacení jiného úvěru na investice do nemovitosti. (Kalabis, 2012)

Další část práce se bude věnovat především poskytování úvěrů podnikatelským subjektům. Spotřebitelské a hypoteční úvěry byly zahrnuty pro přehlednost a úplnost.

2.1.3 Popis produktivních úvěrů

Specifikace produktivních úvěrů vychází z Tab. č. 5. Tento typ úvěrů je poskytován podnikům a vyznačuje se především vyšším objemem poskytovaných prostředků a individuálním přístupem ke způsobu jeho poskytnutí. Produktivní úvěry je možné dále členit na:

- úvěr na provozní potřeby;
- úvěr na sezónní náklady;
- úvěr na investice;
- úvěr na provozní a investiční potřeby;
- úvěr na přechodný nedostatek finančních prostředků;
- produktivní úvěry SME klientele. (Pulpánová, 2007)

Úvěr na provozní potřeby je poskytován účelově. Prostřednictvím tohoto úvěru jsou financovány běžné obchodní pohledávky, tedy pohledávky za odběrateli úvěrovaného subjektu. Může se jednat také o nedokončenou výrobu u stavebních firem, případně financování zásob. Tímto úvěrem není možné financovat zálohy poskytnuté dodavatelům či pohledávky po splatnosti. Úvěr je poskytován formou přímé úhrady

potřeb nebo je převeden na běžný účet klienta (v tomto případě je prověřován účel použití poskytnutých prostředků). (Pulpánová, 2007)

Pro překlenutí sezónních výkyvů v nákladech slouží *úvěr na sezónní náklady*. Tento úvěr je poskytován pouze jako krátkodobý. Jeho výše je přímo závislá na předpokládaném výkyvu nákladů. Čerpání tohoto typu úvěru podporuje podnik v situaci, kdy jsou vlivem sezónních nákladů výdaje vyšší než příjmy. I úvěr na sezónní náklady je považován za účelový produkt. (Pulpánová, 2007)

Úvěr na investice bývá nejčastěji považován za střednědobý nebo dlouhodobý úvěr. Prostředky, které klient získá, jsou využity k pořízení hmotného a nehmotného dlouhodobého majetku. Díky tomuto úvěru má klient možnost uskutečnit finančně náročné investice a napomoci tak rozvoji své podnikatelské činnosti. (Pulpánová, 2007)

Spojením úvěru na pohledávky a investičního úvěru, získáme další z produktů, který může být klientovi poskytnut. Jedná se o *úvěr na provozní a investiční potřeby*. Smyslem tohoto úvěru je využití jednoho úvěrového účtu pro financování různých potřeb. Musí však být dodržena podmínka, že alespoň jeden objekt, který je financován, je hmotným dlouhodobým majetkem. (Pulpánová, 2007)

Pokud se podnik dostane do druhotné platební neschopnosti, může zažádat o *úvěr na přechodný nedostatek finančních prostředků*. Před tím, než je tento úvěr poskytnut, dochází k podrobné analýze důvodů, kvůli kterým se podnik dostal do finančních potíží. Tento typ úvěrů bývá poskytován především velmi kvalitním klientům, u kterých nejsou evidovány potíže se splácením dříve poskytnutých úvěrů, a je přihlíženo také ke stabilnímu vztahu k bankovní instituci. Nabyté prostředky jsou nejčastěji využity k úhradě pohledávek po splatnosti nebo k úhradě splátky dříve poskytnutého úvěru. (Pulpánová, 2007)

Produktivní úvěry SME klientele začaly být bankami poskytovány od roku 2003. Zkratka SME představuje malé a střední podniky (small and medium enterprises), které tvoří 90 – 95 % všech podniků. Existuje mnoho individuálních přístupů bankovních institucí k rozdělení SME klientů. Jedním z přístupů může být níže uvedené chápání a rozčlenění těchto klientů:

- fyzické osoby podnikající s obratem od 10 mil. Kč;

- právnické osoby s obratem 10 – 300 mil. Kč;
- obce a města;
- bytová družstva;
- neziskové organizace.

Segmentem SME klientů se zabývá síť retailových poboček. Dochází k redukci požadovaných dokumentů a zjednodušení dokumentace při poskytování úvěru. Při podrobnějším členění SME dochází k rozlišování mikropodniků, středních podniků a větších podniků. Těmto je nabízeno komplexní financování potřeb. (Pulpanová, 2007)

2.2 Žádost o poskytnutí úvěru

Nejsnazší cesta k získání úvěru bývá zpravidla u banky, kde má klient vedený běžný účet. Klient by měl poskytovateli prostředků dokládat určité podklady, které banka analyzuje a rozhoduje o poskytnutí úvěru. Požadované dokumenty se liší dle jednotlivých institucí, avšak je možné vyčlenit obvykle předkládané materiály:

- podnikatelský plán;
- účetní výkazy za několik posledních let;
- informace o předmětu podnikání;
- finanční plán na dobu úvěrové angažovanosti;
- potvrzení, případně čestné prohlášení, o bezdlužnosti u státních institucí (finanční úřad, Česká správa sociálního zabezpečení);
- prohlášení o vztazích k jiným podnikům (mateřské nebo dceřiné společnosti);
- dokumenty týkající se zajištění (pokud se jedná o zajištěný úvěr). (Kalabis, 2012)

2.3 Prověření úvěrového rizika

Pokud má banka k dispozici požadované materiály od žadatele o úvěr, dochází k jejich podrobnému a důkladnému analyzování s prověřením finanční historie podniku. Základem pro prováděnou analýzu klienta je finanční a majetková struktura. Majetek (aktiva) jsou položky, které představují potřebu zdrojů, a závazky jsou kapitálem, který byl získán na financování potřeb podniku. (Kalabis, 2012)

Banka je zaujata především bonitou podniku (posouzením ekonomické situace), tedy schopností poskytnutý úvěr v plné výši splatit. Hodnotí se kvalitativní a kvantitativní znaky. (Kalabis, 2012)

K posuzovaným *kvalitativním znakům* lze přiřadit image podniku, cíle a jeho strategii, konkurenční schopnost, zajištěnost a diverzifikaci odbytu, zajištěnost diverzifikace materiálu, využívání informačních technologií a postavení podniku na trhu v rámci odvětví. (Kalabis, 2012)

Zdrojem pro hodnocení *kvantitativních znaků* jsou účetní výkazy. Banka sleduje především strukturu aktiv, kvalitu a jejich využívání, ziskovost a solventnost podniku. (Kalabis, 2012)

Důležitými činiteli při rozhodování o poskytnutí úvěru bývá také zohlednění dřívějšího vztahu s potenciálním klientem a posouzení obchodního a finančního rizika. *Obchodní riziko* zahrnuje vnější prostředí, zkušenosti klienta, jeho profesionalitu a pružnost, vztah mezi klientem a bankou a v neposlední řadě celkový úvěrový návrh (účel a výši úvěru, typ, dobu splatnosti). *Finanční riziko* vychází z předložených účetních výkazů, kde je prvotně brán ohled na klientovu ziskovost. (Kalabis, 2012)

K závěrečnému rozhodnutí o poskytnutí či neposkytnutí úvěru dochází po provedení tzv. skoringu (bodovací analýzy). Systémy a postupy, pro provádění tohoto hodnocení patří k chráněnému know-how poskytovatelů peněžních prostředků. (Kalabis, 2012)

2.3.1 Informace ratingových agentur

Před poskytnutím úvěru probíhá přiřazení společnosti k určitému ratingovému stupni, který ve své podstatě značí pravděpodobnost selhání společnosti při splácení úvěru. Rating bývá nejčastěji prováděn specializovanými institucemi, popřípadě si toto hodnocení mohou banky vytvářet samy. (Pulpánová, 2007)

Pozitivní hodnocení ratingu společnosti snižuje rizikovou premií, a toto má následně vliv na lepší podmínky při poskytnutí úvěru (nižší úrokové náklady). Prostřednictvím ratingových analýz mohou bankovní instituce či investoři snížit náklady na zpracování informací, které jsou poskytovány ratingovými agenturami. Tyto jsou velmi obsáhlé, aktualizované a upozorňují na případnou změnu ratingové známky. (Pulpánová, 2007)

2.3.2 Informace z úvěrového registru

S růstem počtu poskytovaných úvěrů nastala potřeba sdílení informací o klientech, kteří byli takto zavázáni. § 38a odst. 1 Zákona č. 21/1992 Sb., o bankách uvádí, že se banky „*mohou vzájemně informovat o bankovním spojení, identifikačních údajích o majitelích účtů a o záležitostech, které vypovídají o bonitě a důvěryhodnosti jejich klientů, a to i prostřednictvím právnické osoby, která není bankou.*“

V České republice je sdílení informací o klientech rozděleno mezi dvě instituce. První z nich je *Centrální registr úvěrů*, který organizuje Česká národní banka. Tento obsahuje informace o úvěrových závazcích právnických osob a fyzických osob – podnikatelů. Z tohoto registru je možno čerpat informace o celkovém úvěrovém zatížení klienta. Avšak pro zachování bankovního tajemství nelze určit vazby mezi klientem a konkrétní bankou. Druhým registrem je *Bankovní registr klientských informací*, který poskytuje informace o bonitě a důvěryhodnosti klientů (fyzických osob a fyzických osob – podnikatelů). „*Je tedy databází o smluvních úvěrových vztazích mezi členskými bankami a jejich klienty, jejímž obsahem jsou základní identifikační údaje klientů, údaje o jejich závazcích vůči bankám, o včasnosti jejich plnění (příp. zajištění).*“ (Pulpánová, s. 290, 2007) Údaje jsou měsíčně aktualizovány a jsou uchovávány po dobu 4 let od skončení vzájemného vztahu. (Pulpánová, 2007)

2.4 Smlouva o úvěru

Smlouva o úvěru je uzavírána mezi věřitelem (bankou) a dlužníkem (klient). Tento obchod je považován za obchod absolutní, jelikož podléhá úpravě dle obchodního zákoníku nezávisle na tom, jaká je povaha zúčastněných stran. Touto úpravou se řídí smlouvy o spotřebitelských i produktivních úvěrech. (Dvořák, 2005)

„*Podstatou smlouvy o úvěru je závazek banky, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky a na druhé straně závazek klienta – dlužníka vrátit poskytnuté peněžní prostředky a zaplatit úroky.*“ (Dvořák, s. 514, 2005)

Základní náležitosti smlouvy o úvěru dle Dvořáka jsou následující:

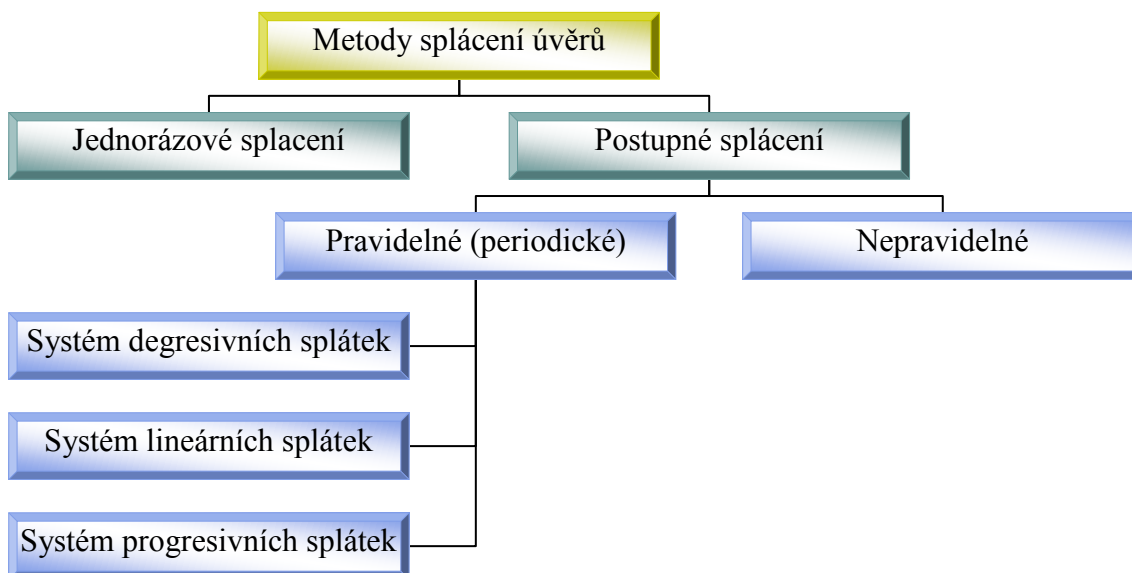
- Smluvní strany (banka jako věřitel, klient jako dlužník);
- Výše úvěru a měna úvěru (tato měna platí i pro splácení úvěru);

- Lhůta, ve které lze úvěr čerpat
 - Úvěr je poskytnut v době stanovené v požadavku nebo bez zbytečného odkladu (při absenci této lhůty lze úvěr čerpat do vypovězení smlouvy klientem či bankou – dlužník může smlouvu vypovědět s okamžitou účinností, věřitel ke konci kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž byla výpověď průkazně doručena dlužníku);
- Účel úvěru (pouze u účelově poskytovaných úvěrů)
 - Banka poskytuje prostředky pouze na ve smlouvě sjednaný účel. Neplní-li klient smlouvu, tedy nevyužívá-li prostředky na stanovený účel, může banka odstoupit od smlouvy a požadovat po dlužníkovi vrácení prostředků vč. úroků;
- Doba splatnosti
 - Pokud není doba splatnosti ve smlouvě určena, úvěr má splatnost jeden měsíc ode dne, kdy banka požádala o jeho vrácení. Úvěr může být dlužníkem splacen před uplynutím této doby stanovené ve smlouvě (úroky se váží na dobu, po kterou byl úvěr poskytnut);
- Způsob splácení
 - Určuje jakým způsobem je splatná jistina a úrok;
- Výše a způsob stanovení úrokové sazby
 - Úroková sazba bývá stanovena v % p.a. (ročně). Pokud není smluvně upraven způsob splácení úroků, jsou splatné spolu s jistinou. V případě úvěru delšího než 1 rok bez stanoveného režimu splácení úroků, jsou tyto splatné ke konci každého kalendářního roku;
- Zajištění úvěru
 - Zajištění úvěru představuje záruku banky v případě nesplacení úvěru klientem. (Dvořák, 2005)

2.5 Splácení úvěrů

Poskytnutý úvěr je složen ze dvou částí. První část tvoří vlastní poskytnuté peněžní prostředky – jistina a druhá část je úplata poskytovateli za úvěr – úrok. Úrok je vypočítáván z nesplacené části poskytnutých prostředků. (Kalabis, 2012)

Obr. č. 4: Metody splácení úvěrů



Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Jak je patrné z výše uvedeného obrázku, úvěr může být splacen jednorázově nebo postupně. Jednorázového splacení se využívá při úvěrování objektu k prodeji či při krátkodobosti realizace úvěrovaného objektu. Postupné splácení je prováděno v delším časovém období a k realizaci úvěrovaného objektu dochází postupně. (Kalabis, 2012)

Postupné splácení může probíhat pravidelně, což napomáhá bance při kontrole řádného plnění splátek nebo nepravidelně. Pravidelné splácení může využívat tři systémy. Prvním z nich je *systém degresivních splátek*. Tento systém spočívá ve stanovení konstantní splátky jistiny po celou dobu trvání úvěru, a kde úrok neustále klesá. Celková splátka má tedy degresivní charakter. (Kalabis, 2012)

Systém lineárních (anuitních) plateb stanovuje konstantní celkovou splátku po celou dobu splácení úvěru, avšak liší se její struktura v poměru úplaty na jistinu a na úrok.

Zpočátku připadá větší část splátky na úrok a menší na jistinu a ke konci splácení je to právě naopak. (Kalabis, 2012)

Rychlejším růstem splátek jistiny než je pokles úroku se vyznačuje poslední ze systémů pravidelného splácení úvěru, kterým je *systém progresivních splátek*. (Kalabis, 2012)

Nepravidelné splácení poskytuje dlužníkovi možnost nastavit si splátky dle vlastního finančního plánu, avšak ztěžuje bance kontrolu dlužníkovy splácení, a také řízení a plánování likvidity banky. (Kalabis, 2012)

2.6 Zánik úvěrové smlouvy

Úvěrová smlouva může zaniknout splněním závazku (splacení úvěru vč. úroků), dohodou mezi smluvními stranami, odstoupením od smlouvy nebo výpovědí. (Dvořák, 2005)

Odstoupení od smlouvy může nastat v situaci, kdy není úvěr použit na smluvně vymezený účel nebo dojde ke zjištění, že smluvený účel je nemožné úvěrem financovat, případně pokud dlužník nehradí splátky úvěru, tj. je v prodlení s úhradou minimálně 2 splátek nebo jedné splátky po dobu delší než 3 měsíce. (Dvořák, 2005)

Výpověď může být podána dlužníkem i věřitelem. Dlužníkovy výpověď úvěru má okamžitou účinnost. Při podání výpovědi věřitelem, tedy bankou, nastává účinnost ke konci kalendářního měsíce následujícího po měsíci, kdy byla prokazatelně výpověď úvěru dlužníku doručena. (Dvořák, 2005)

2.7 Problémy se splácením úvěrů

Může nastat situace, kdy podnik nebude mít dostatečnou likviditu pro úhradu splátek úvěru. Základem pro vyřešení této situace je informovat poskytovatele prostředků o tíživé finanční situaci. Banky průběžně prověřují schopnost dlužníka dostát svým závazkům a zatajování nepříznivé situace by mohlo vést ke ztrátě důvěry ke klientovi a následně k vypovězení úvěrové smlouvy bankou. (Kalabis, 2012)

V případě, že poskytovatel finančních prostředků uvidí snahu u dlužníka situaci vyřešit, nedojde ke ztrátě důvěryhodnosti a banka opět získá naději v získání peněžních prostředků zpět. Může tedy dlužníkovi napomoci odložením splátek, případně mu může

poskytnout další prostředky, aby nepříznivou situaci překlenul, ovšem za zpřísněných podmínek a s vyšším úrokem. (Kalabis, 2012)

3 Představení společnosti MIVE 22 s.r.o.

Společnost MIVE 22 s.r.o. byla založena 3. ledna 2007. Hlavní činností této společnosti je sanace vlhkých objektů a zemní práce. Ze sanačních postupů společnost nabízí především dodatečné vertikální izolace základů, beztlakové injektáže zdiva a elektroosmotické vysoušení.

Obr. č. 5: Logo společnosti



Zdroj: Interní dokumenty společnosti

Právní forma: společnost s ručením omezeným

Předmět podnikání:

- výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení
- zámečnictví, nástrojářství
- provádění staveb, jejich změn a odstraňování
- hostinská činnost

Jednatelé a společníci: Milan Houška

Václav Vogl

Základní kapitál: 200.000 Kč

Za společnost jedná každý jednatel samostatně.

Vzhledem k široké oblasti činnosti nemá společnost žádné přímé a významné konkurenty v oboru. MIVE 22 s.r.o. nabízí svým zákazníkům komplexní služby od první obhlídky stavby, návrhu, zajištění všech povolení a vyjádření, až po samotnou realizaci stavby.

Společnost má dobře zavedené jméno na trhu, což je hlavním důvodem, proč je vyhledávaným dodavatelem svých služeb i pro větší zakázky jako subdodavatel.

Základní finanční charakteristiky společnosti, kterými jsou bilanční suma podniku, obrat, náklady a výsledek hospodaření v jednotlivých letech provozu společnosti, jsou uvedeny v Tab. č. 6.

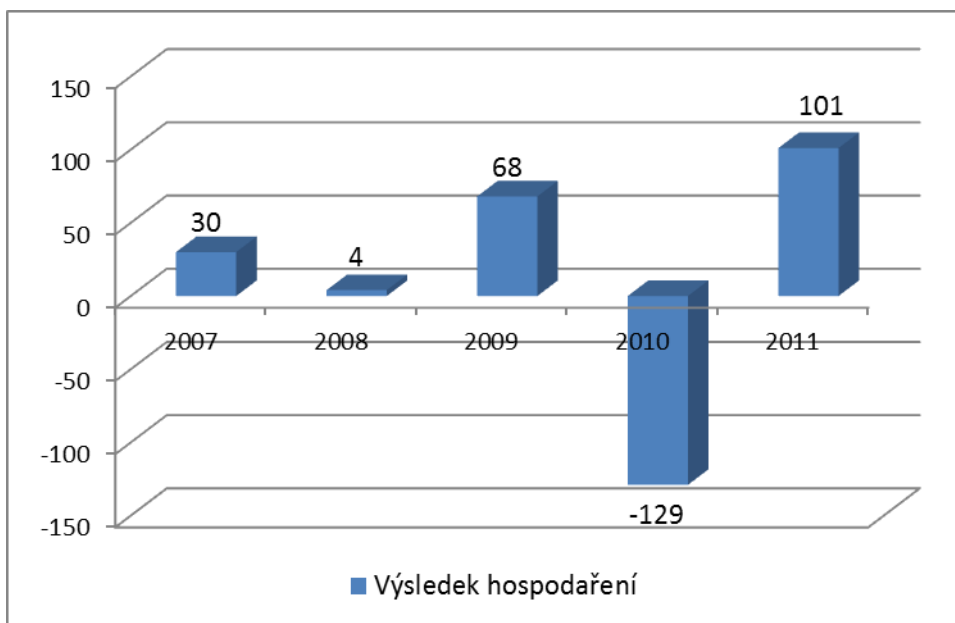
Tab. č. 6: Finanční charakteristiky společnosti v letech 2007 - 2011 (v tis. Kč)

Položka	2007	2008	2009	2010	2011
Bilanční suma	924	1 101	1 297	1 029	978
Obrat	1 411	2 355	1 450	1 168	1 911
Náklady	1 381	2 351	1 382	1 297	1 810
Výsledek hospodaření	30	4	68	-129	101

Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

V Obr. č. 6 je zobrazen výsledek hospodaření společnosti v jednotlivých letech.

Obr. č. 6: Výsledek hospodaření společnosti v letech 2007 – 2011 (v tis. Kč)



Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

3.1 Úvěr na financování pořízeného majetku

Společnost MIVE 22 s.r.o. se v roce 2012 rozhodla pro obnovení vozového parku pořízením nového nákladního vozidla. Společnost předpokládá, že i v dalších letech se jí povede přinejmenším tak dobře, jako v roce 2011, a rozhodla se pro financování tohoto nového majetku úvěrem.

Požadavky MIVE 22 s.r.o. na úvěr byly následující:

- výše úvěru 400.000,- Kč;
- maximální doba splácení 5 let;
- maximální výše měsíční splátky 10.000,- Kč.

Společnost využila služeb Raiffeisenbank a.s., kde má také vedený běžný účet, a tedy bylo nejpravděpodobnější, že jí úvěr bude poskytnut. Před poskytnutím úvěru musela MIVE 22 s.r.o. doložit žádost o poskytnutí úvěru s vyplněnými požadavky na úvěr, účetní výkazy za rok 2011, daňové přiznání za rok 2011 a bezdlužnost ke státním institucím (finanční úřad a Česká správa sociálního zabezpečení). Banka provedla interní posouzení finanční situace podniku na základě výše uvedených dokumentů a dospěla k rozhodnutí uzavřít s žadatelem, tedy MIVE 22 s.r.o., smlouvu o poskytnutí účelového úvěru.

Smluvními stranami úvěru je Raiffeisenbank a.s. jako poskytovatel peněžních prostředků a MIVE 22 s.r.o. jako klient.

Úvěr byl poskytnut ve výši požadavku společnosti, a to v částce 400.000 Kč. Měna poskytnutí prostředků i jednotlivých splátek jsou české koruny a úvěr byl připsán na účet společnosti po podepsání smlouvy.

Vzhledem k tomu, že společnost potřebovala profinancovat pořízení malého nákladního automobilu, jedná se o účelový úvěr a tento účel je uveden v úvěrové smlouvě. MIVE 22 s.r.o. po koupi automobilu doložila poskytovateli prostředků kupní smlouvu jako důkaz účelového vynaložení prostředků.

Splatnost úvěru je stanovena na 5 let od jeho poskytnutí. Úvěr byl společnosti připsán v srpnu 2012 a poslední splátka je nastavena na červenec 2017. Společnost

má ve smlouvě stanovené měsíční splácení úvěru formou lineárních (anuitních) plateb. Měsíční splátka úvěru činí 9.727,22 Kč.

Úrok z úvěru, který společnost uhradí jako cenu úvěru, je stanoven na 16 % p.a. Vzhledem k anuitním platbám je v prvních letech splácení hrazen především úrok a malá část jistiny.

Poplatek za poskytnutí výše uvedeného úvěru je v částce 5.000,- Kč a banka si účtuje 300 Kč měsíčně za správu úvěru. Společnost má také možnost úvěr splatit ještě před uplynutím doby splatnosti, avšak za určitý poplatek.

4 Finanční situace společnosti MIVE 22 s.r.o.

Analýza finanční situace a bonity podniku byla provedena na základě účetních výkazů společnosti za roky 2007, 2008, 2009, 2010 a 2011. Analýza obsahuje posouzení absolutního rozdílového ukazatele, poměrových ukazatelů a bankrotních a bonitních modelů.

4.1 Absolutní rozdílové ukazatele

Absolutní rozdílové ukazatele zahrnují ukazatele čistého pracovního kapitálu, čistých pohotových prostředků a čistého peněžního majetku.

Čistý pracovní kapitál (ČPK) vyjadřuje schopnost společnosti hradit své závazky. Na základě níže uvedené Tab. č. 7 lze říci, že má společnost velmi dobrou schopnost hradit své krátkodobé závazky. Od roku 2007 do roku 2009 je patrný nárůst výsledné hodnoty tohoto ukazatele. V roce 2010 je zřejmý výrazný pokles čistého pracovního kapitálu. U společnosti v tomto roce došlo k poklesu krátkodobého finančního majetku a k drobnému poklesu hodnoty krátkodobých pohledávek. V roce 2010 vykazuje společnost nejnižší hodnotu tržeb při porovnání s ostatními lety, což má návaznost na uvedený pokles finančního majetku a krátkodobých pohledávek. Zlepšení však přichází s rokem 2011, kdy hodnota tohoto ukazatele vzrostla o 109 tis. Kč.

Tab. č. 7: Rozdílové ukazatele (v tis. Kč)

Rozdílový ukazatel	2007	2008	2009	2010	2011
Čistý pracovní kapitál	237	248	361	31	140
Čisté pohotové prostředky	-399	-202	21	-280	-280
Čistý peněžní majetek	237	248	361	31	140

Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Z ukazatele *čistých pohotových prostředků (ČPP)* vyplývá, že společnost nedrží vysoké množství pohotových peněžních prostředků. Téměř v každém roce, vyjma roku 2009, dosahuje hodnota tohoto ukazatele záporných výsledků, což svědčí o tom, že společnost pouze ze svých peněžních prostředků neuhradí své závazky. Velkou část oběžných aktiv tedy tvoří pohledávky z obchodních vztahů.

Ukazatel *čistého peněžního majetku (ČPM)*, který zahrnuje kromě pohotových peněžních prostředků také pohledávky (mimo nevymahatelných), je v případě společnosti MIVE 22 s.r.o. shodný s ukazatelem čistého pracovního kapitálu. Společnost nevykazuje žádné zásoby a nemá evidovány žádné nevymahatelné pohledávky, tzn. že součet pohotových peněžních prostředků a pohledávek je roven oběžným aktivům.

4.2 Poměrové ukazatele

Ukazatele finanční stability

Níže uvedená Tab. č. 8 vyčísluje ukazatele finanční stability. Tyto ukazatele hodnotí strukturu majetku podniku a zdroje jejich financování prostřednictvím poměrových ukazatelů.

Tab. č. 8: Ukazatele finanční stability

Ukazatel finanční stability	2007	2008	2009	2010	2011
Podíl vlastního kapitálu na celkových aktivech	25,22 %	21,62 %	23,90 %	16,81 %	29,35 %
Stupeň krytí stálých aktiv	292,68 %	231,71 %	266,16 %	143,85 %	161,67 %
Podíl stálých aktiv na celkových aktivech	13,31 %	22,34 %	20,28 %	23,71 %	23,21 %
Podíl oběžných aktiv na celkových aktivech	86,69 %	70,76 %	73,86 %	68,90 %	76,79 %
Finanční páka	3,9657	4,6260	4,1839	5,9479	3,4077

Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Prvním z těchto ukazatelů je *podíl vlastního kapitálu na celkových aktivech*. U tohoto ukazatele je žádoucí rostoucí trend výsledných hodnot, aby společnost upevňovala svou finanční stabilitu. MIVE 22 s.r.o. vykazuje spíše kolísavé hodnoty. V roce 2010 je patrné extrémní vychýlení hodnoty přibližně o 9 procentních bodů oproti roku 2009 a o zhruba 13 procentních bodů oproti roku 2011. Hlavním důvodem tohoto razantního

skoku je ztráta, kterou společnost v tomto roce vykázala, a tím došlo k výraznému poklesu vlastního kapitálu. V roce 2011 se společnost opět vrátila k rostoucímu trendu roků 2008 a 2009.

Dalším z ukazatelů je *stupeň krytí stálých aktiv*. Tento ukazatel by měl dosahovat alespoň hodnoty 100 %, jelikož v rámci uchování finanční stability by mělo být zachováno pravidlo, že dlouhodobá, resp. stálá, aktiva by měla být kryta dlouhodobými zdroji. V roce 2007 je minimální doporučená hodnota překročena téměř trojnásobně. Nejnižšího výsledku dosáhla společnost opět v roce 2010, avšak v tomto případě je hodnota 143,85 % stále uspokojivá, jelikož je splněno, že dlouhodobé zdroje kryjí dlouhodobá aktiva.

Ukazatele *podíl stálých aktiv na celkových aktivech* a *podíl oběžných aktiv na celkových aktivech* jsou doplňujícím ukazatelem k předchozímu. O společnosti lze říci, že je adaptabilní na změny na trhu, jelikož vykazuje relativně vysoké hodnoty podílu oběžných aktiv na celkových aktivech. Tento ukazatel se pohybuje v průměru okolo hodnoty 70 %.

Posledním z hodnocených ukazatelů v rámci finanční stability je tzv. *finanční páka*. Tento ukazatel by měl vykazovat stabilní hodnoty. Vychýlená hodnota může být u společnosti MIVE 22 s.r.o. sledována především v roce 2010, kdy dosahuje téměř hodnoty 6. Toto je způsobeno ztrátou vykazovanou právě v tomto roce, což se projevilo v poklesu vlastního kapitálu.

Ukazatele zadluženosti

Ukazatele zadluženosti nemusí být vždy považovány za negativní. V těchto ukazatelích se posuzují vztahy vlastních a cizích zdrojů včetně úroků, které musí být uhrazeny jako cena za poskytnuté cizí zdroje.

Tab. č. 9: Ukazatele zadluženosti

Ukazatel zadluženosti	2007	2008	2009	2010	2011
Celková zadluženost	74,78 %	78,38 %	76,09 %	83,19 %	70,65 %
Zadluženost vlastního kapitálu	296,67 %	362,61 %	318,39 %	494,79 %	240,77 %
Úrokové krytí	750,00 %	112,19 %	273,58 %	-200,00 %	477,78 %
Úrokové zatížení	13,33 %	89,13 %	36,55 %	-50,00 %	19,77 %
Úvěrové zatížení	54,50 %	139,49 %	125,80 %	102,89 %	27,87 %
Doba návratnosti úvěru (v letech)	2,7021	15,8095	4,2857	-1,6952	0,6015

Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Ukazatel celkové zadluženosti by měl mít klesající tendenci. U společnosti nabývá tento ukazatel spíše kolísavých hodnot. Mezi roky 2008 a 2009 hodnota klesla o téměř 2 procentní body, avšak vlivem vysokého poklesu celkových aktiv o 258 tis. Kč v roce 2010 a současně menšího poklesu cizího kapitálu o 131 tis. Kč, vzrostla hodnota celkové zadluženosti na 83,19 %. V roce 2011 tato hodnota opět poklesla na 70,65 %. Pokud i v dalších letech bude hodnota zadluženosti klesat, případně budou-li s růstem cizího kapitálu proporcionálně růst i celková aktiva, není nutné považovat tyto výsledky za nevyhovující.

Avšak zadluženost vlastního kapitálu vykazuje velmi vysoké hodnoty. Stabilní podnik by měl vykazovat hodnoty mezi 80 % a 120 %. V podniku je z důvodu nízkého vykazovaného zisku, resp. v roce 2010 ztráty, hodnota vlastního kapitálu nízká. Nejnižší hodnoty vlastního kapitálu dosahuje společnost právě v roce ztráty, což způsobilo, že zadluženost vlastního kapitálu dosáhla téměř 500 %. V roce 2011 však společnost vykázala zisk ve výši 101 tis. Kč a tím hodnotu tohoto ukazatele snížila téměř o 255 procentních bodů.

Ukazatel úrokového krytí souvisí s provozním ziskem a vyjadřuje se jím, kolikrát společnost z tohoto zisku kryje nákladové úroky. Hodnota by měla být vyšší než 100 %.

V roce 2007 dosahuje hodnota tohoto ukazatele 750 %. Společnost tedy ze svého EBIT může uhradit nákladové úroky v několikanásobné výši. V roce 2008 poklesl velmi výrazně EBIT a hodnota ukazatele úrokového krytí dosáhla výše 112,19 %. Nejextrémnější hodnoty tohoto ukazatele dosáhla společnost v roce 2010, kdy se dostala do ztráty. Vypočítaný ukazatele činí -200 % a společnost tedy neuhradí nákladové úroky ani z části. Roky 2009 a 2011 lze považovat za uspokojivé.

Převrácením předchozího získáme *ukazatel úrokového zatížení*. Zjišťuje se jím, jaká část EBIT je využita pouze k úhradě nákladových úroků. Pozornost je nutno věnovat roku 2008 a roku 2010. V roce 2008 dosahuje hodnota téměř 90 %, což značí, že pouze 10 % EBIT zbyde na rozdělení pro ostatní účely. V roce 2010, kdy je podnik ve ztrátě vykazuje úrokové zatížení hodnoty -50 %.

Ukazatel úvěrového zatížení by neměl dosahovat vychýlených hodnot. U společnosti MIVE 22 s.r.o. lze za vychýlené hodnoty považovat výsledky roků 2007 a 2011. Od roku 2008 do roku 2010 jsou výsledné hodnoty vyšší než 100 %. V roce 2007 je vychýlená hodnota z důvodu počátku podnikání společnosti, kdy společnost vykazuje nízkou hodnotu vlastního kapitálu. V roce 2011 je tento ukazatel na úrovni téměř 28 %. Tento výsledek je způsoben snížením vlastního kapitálu z důvodu poklesu výsledku hospodaření minulých let a vlivem uplacení úvěrů na konečnou hodnotu 80 tis. Kč.

Posledním ukazatelem z této skupiny je *doba návratnosti úvěru*. V tomto ukazateli je vyjádřen počet let, za který společnost splatí úvěry z provozního Cash Flow. Výsledné hodnoty jsou tedy závislé na výsledku hospodaření společnosti a výši úvěrů, které byly společnosti poskytnuty. Vysoké hodnoty dosahuje společnost v roce 2008, kdy je předpoklad, že společnost své úvěry ve výši 332 tis. Kč splatí až za téměř 16 let. V roce 2010 je doba návratnosti úvěru záporná, což lze ovšem vysvětlit záporným výsledkem hospodaření. V roce 2011, který předchází roku, kdy společnost žádala o nový úvěr, dosahovala hodnota úvěrů pouze 80 tis. Kč a předpokládaná doba splacení těchto úvěrů byla 0,6 roku.

Ukazatele rentability

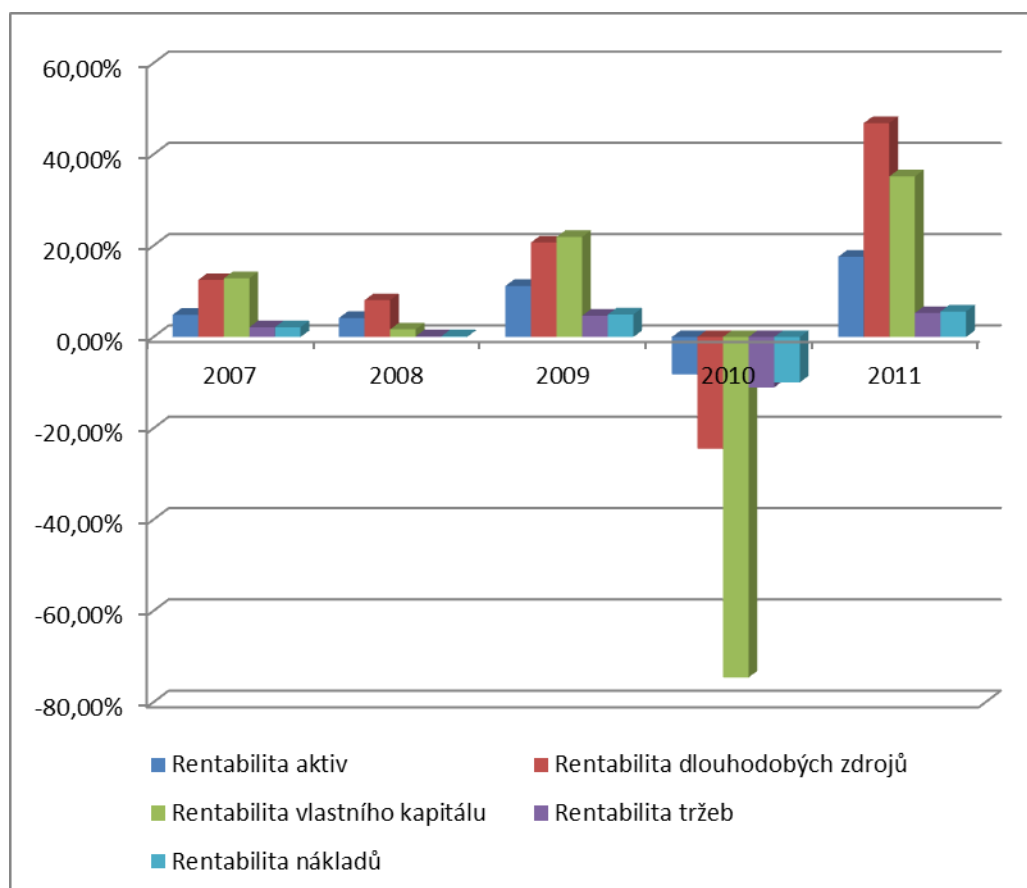
V ukazatelích rentability byla pozornost věnována především rentabilitě aktiv, dlouhodobých zdrojů, vlastního kapitálu, tržeb a nákladů.

Tab. č. 10: Ukazatele rentability

Ukazatel rentability	2007	2008	2009	2010	2011
Rentabilita aktiv	4,87 %	4,18 %	11,18 %	-8,16 %	17,58 %
Rentabilita dlouhodobých zdrojů	12,50 %	8,07 %	20,71 %	-24,50 %	46,87 %
Rentabilita vlastního kapitálu	12,87 %	1,68 %	21,93 %	-74,57 %	35,19 %
Rentabilita tržeb	2,15 %	0,17 %	4,68 %	-11,04 %	5,28 %
Rentabilita nákladů	2,17 %	0,17 %	4,94 %	-9,94 %	5,60 %

Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Obr. č. 7: Ukazatele rentability



Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Rentabilita aktiv vykazuje v roce 2010 zápornou hodnotu. Společnost v tomto roce dosáhla ztráty, což se odrazilo i na výsledku hodnoty tohoto roku. Pokud se však tento extrém přehledně, rentabilita aktiv se od roku 2008 (tedy po vynechání roku 2010) zvyšovala až do roku 2011, kdy dosáhla hodnoty přibližně 18 %.

Rentabilita dlouhodobých zdrojů dosáhla v roce 2011 hodnoty téměř 47 %, což je pro podnik dobrým znakem. Opět se však musí přihlídnout ke ztrátě roku 2010, kdy je i tato rentabilita vykázána zápornou hodnotou.

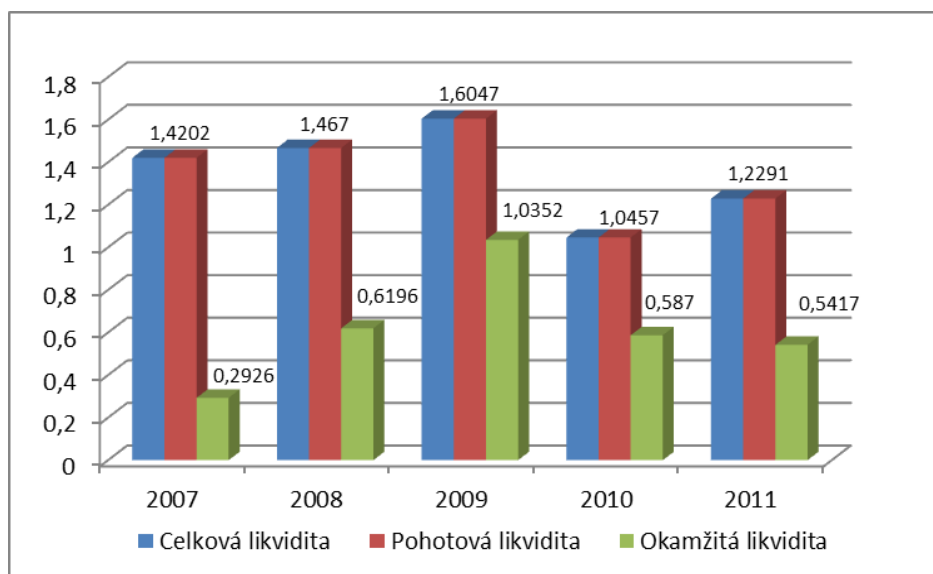
Také *rentabilita vlastního kapitálu* je od roku 2008 rostoucí. V roce 2010 se ve výsledné hodnotě promítá ztráta, a tudíž narušuje rostoucí vývoj tohoto ukazatele. V roce 2011 dosahuje rentabilita vlastního kapitálu přibližně 35 %.

Rentabilita tržeb a rentabilita nákladů se v jednotlivých letech takřka neliší. I v tomto případě je vykázána rostoucí tendence ukazatelů s narušením v roce 2010, kdy jsou tyto hodnoty záporné.

Ukazatele likvidity

Ukazatele celkové a pohotové likvidity dosahují totožných hodnot, jelikož v podniku nejsou přítomny žádné zásoby. Toto plyne z předmětu podnikání, jehož základem je poskytování služeb. V případě celkové likvidity jsou hodnoty o málo vyšší, než je obecně doporučováno. Celkovou likviditu lze tedy hodnotit jako velmi dobrou. Pohotová likvidita je vysoko nad doporučovanou hodnotou, avšak jak již bylo zmíněno, v podniku nejsou přítomny žádné zásoby, které by oběžná aktiva snížily. Okamžitá likvidita, která zahrnuje pouze peněžní prostředky na bankovních účtech a v pokladně vykazuje vyšší hodnoty, než je nezbytně nutné. Společnost drží vysoké množství peněžních prostředků, které by mohla investovat do výnosnějších aktiv, aby byly tyto prostředky zhodnoceny. Všechny výsledné hodnoty jsou patrné z níže uvedeného Obr. č. 8.

Obr. č. 8: Ukazatele likvidity



Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Ukazatele aktivity

Obrátka celkových aktiv představuje, kolikrát se celková aktiva obrátí v podniku za jeden rok. Hodnoty tohoto ukazatele by měly být rostoucí v čase. Nejvyšší, a tedy nejlepší hodnoty za sledovaných 5 let, dosáhla společnost v roce 2008. V tomto roce dosáhla společnost nejvyšších tržeb, které byly ve výši 2.355 tis. Kč k aktivům ve výši 1.101 tis. Kč. Dále je možné od roku 2009 sledovat rostoucí trend tohoto ukazatele.

Doba obratu aktiv souvisí s výše uvedeným ukazatelem a vyjadřuje, za kolik dní se aktiva v podniku obrátí. Výsledné hodnoty se dosáhne vydělením obrátky celkových aktiv počtem dní v roce, tedy 360. V tomto případě je požadována co nejnižší hodnota. Vzhledem k závislosti předchozího ukazatele s dobou obratu aktiv, nepozitivnější hodnoty dosahuje ukazatel také v roce 2008.

Doba obratu pohledávek představuje průměrnou dobu zaplacení faktur. Společnost MIVE 22 s.r.o. vystavuje faktury se splatností 90 dní, při větších stavebních zakázkách. Běžná doba splatnosti faktur je 14 dní. Doba obratu pohledávek se u společnosti pohybuje od 70 do 95 dní mezi léty 2008 až 2011. V roce 2007 je doba obratu pohledávek 164 dní. Od roku 2008 do roku 2011 by, při splatnosti faktur v 90 dnech, nebylo potřeba přezkoumávat platební morálku odběratelů.

Posledním z ukazatelů aktivity je doba obratu závazků. Tento ukazatel hodnotí platební morálku podniku. Společnost vykazuje poměrně vysoké hodnoty. V roce 2010 tato hodnota přesáhla 200 dní. Tuto pro podnik nepříznivou výslednou hodnotu lze přičítat nízkým tržbám a s tím související ztrátě, kterou společnost v tomto roce vykázala.

Všechny výsledné hodnoty jsou patrné z Tab. č. 11.

Tab. č. 11: Ukazatele aktivity

Ukazatel aktivity	2007	2008	2009	2010	2011
Obrátka celkových aktiv	1,5108	2,1389	1,1179	1,1351	1,9539
Doba obratu aktiv (ve dnech)	238,2800	168,3060	322,0140	317,1575	184,2386
Doba obratu pohledávek (ve dnech)	164,0115	68,7898	84,4138	95,8562	79,1208
Doba obratu závazků (ve dnech)	145,4441	81,1719	143,7520	208,9726	115,1020

Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

4.3 Bankrotní a bonitní modely

Altmanův model

Altmanův model patří mezi bankrotní modely a slouží k predikci bankrotu společnosti. Společnost MIVE 22 s.r.o. po většinu let spadá dle výsledného Z-skóre tohoto modelu do tzv. šedé zóny, kdy nelze rozhodnout o tom, zda se blíží bankrot společnosti či zda bude prosperovat. Výjimku tvoří rok 2010, kdy hodnota Z-skóre dosáhla výše 1,0659, což značí, že je u společnosti vysoká pravděpodobnost bankrotu. Hodnota tohoto roku je však velmi ovlivněna ztrátou společnosti, která se promítla v ukazateli X_3 . V roce 2011 však nastal obrat a pravděpodobnost bankrotu se snížila. V roce 2007, kdy společnost začínala svou činnost, je hodnota ukazatele X_2 nulová, jelikož nebyl vykázán nerozdělený zisk z minulých let. Výpočty ukazatelů v jednotlivých letech, včetně vah k nim náležícím, a konečné Z-skóre je uvedeno v Tab. č. 12.

Tab. č. 12: Hodnoty Altmanova modelu

Ukazatele Altmanova modelu	Váha	2007	2008	2009	2010	2011
$X_1 = \text{ČPK/aktiva celkem}$	0,72	0,2565	0,2252	0,2783	0,0301	0,1431
$X_2 = \text{nerozdělený zisk/aktiva celkem}$	0,85	0	0,0272	0,0262	0,0991	-0,0276
$X_3 = \text{EBIT/aktiva celkem}$	3,11	0,0487	0,0418	0,1118	-0,0836	0,1759
$X_4 = \text{VK/dluhy celkem}$	0,42	0,3372	0,2757	0,3140	0,2021	0,4153
$X_5 = \text{tržby/aktiva celkem}$	1,00	1,5108	2,1389	1,1179	1,1351	1,9539
Z – skóre	x	1,9886	2,5699	1,8200	1,0659	2,7549

Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Taflerův model

Taflerův model je spojen především s platební schopností podniku. Při hodnotách vyšších než 0,3 je pravděpodobnost bankrotu mizivá. V případě posuzované společnosti dosahuje tento model nižší hodnoty pouze v roce 2010, kde se v ukazateli X_1 promítá zisk před zdaněním, který je záporný. V tomto roce je tedy, dle výsledných hodnot, vyšší pravděpodobnost, že společnost bude mít finanční problémy. V ostatních letech je hodnota vyšší než 0,3 a v roce 2011 dokonce vyšší než 0,4, což značí, že společnost má téměř mizivou pravděpodobnost bankrotu.

Dílčí výsledné hodnoty se získají vynásobením jednotlivých ukazatelů vahami a po součtu těchto dílčích výsledků získáme celkovou hodnotu Z_T pro jednotlivé hodnocené roky.

Tab. č. 13: Hodnoty Taflerova modelu

Ukazatele Taflerova modelu	Váha	2007	2008	2009	2010	2011
$X_1 = \text{EBT/krátkodobé závazky}$	0,53	0,0691	0,0094	0,1541	-0,1903	0,2259
$X_2 = \text{oběžná aktiva/závazky celkem}$	0,13	1,1592	1,4670	0,9706	0,8282	1,0868
$X_3 = \text{krátkodobé závazky/aktiva}$	0,18	0,7478	0,4823	0,4603	0,6589	0,6247
$X_4 = \text{finanční majetek/}$ $\text{/(provozní náklady – odpisy)}$	0,16	0,1241	0,1448	0,5045	0,3416	0,1995
Hodnota Z_T	x	0,3418	0,3057	0,3714	0,1800	0,4054

Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Beaverův model

Tento model posuzuje hrozící úpadek společnosti již 5 let před tím, než by mohl skutečně nastat. Pro porovnání se skutečnými hodnotami, které vykazují společnosti, nejsou dány číselné hodnoty, ale pouze trendy jednotlivých ukazatelů, které naznačují blížící se potíže.

Tab. č. 14: Hodnoty Beaverova modelu

Ukazatele Beaverova modelu	2007	2008	2009	2010	2011	Trend
VK/aktiva celkem	0,2522	0,2162	0,2390	0,1681	0,2935	kolísavý
Přidaná hodnota/aktiva celkem	0,4253	0,3778	0,4256	0,4334	0,6605	rostoucí
Bankovní úvěr/cizí zdroje	0,1838	0,3847	0,3951	0,2079	0,1157	kolísavý
CF/cizí zdroje	0,0680	0,0243	0,0973	-0,1133	0,2040	kolísavý
Provozní kapitál/aktiva celkem	0,8669	0,7075	0,7386	0,6890	0,7679	kolísavý

Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

U společnosti MIVE 22 s.r.o. je velice složité tento model vyhodnotit. Pouze v případě poměru přidaná hodnota a aktiva celkem lze jednoznačně říci, že je trend rostoucí, což značí neohroženost společnosti finančními problémy. U ostatních ukazatelů je přímý trend většinou narušen rokem 2010. V případě prvního ukazatele (VK/aktiva

celkem) je od roku 2008 trend rostoucí, avšak v roce 2010 došlo k poklesu hodnoty z důvodu ztráty podniku, a tím se snížila hodnota vlastního kapitálu. Třetí ukazatel (bankovní úvěr/cizí zdroje) vykazuje klesající trend od roku 2008. Dle posledních tří let lze ustoupit od myšlenky, že by společnost měla mít finanční problémy. Poměr provozního CF a cizích zdrojů vykazuje rostoucí hodnoty, ale i zde dochází k narušení rokem 2010, kdy se ukazatel dostal do záporné hodnoty. I přesto však lze považovat výsledné hodnoty za uspokojivé, neboť v roce 2011 je tato hodnota nejvyšší z celých pěti sledovaných období. Poslední ukazatel představuje stejnou interpretaci jako většina předchozích ukazatelů s problémovou hodnotou roku 2010. Celkově, po pomnutí roku 2010, se promítá i u tohoto ukazatele rostoucí trend a tedy bezproblémovou finanční situaci podniku.

Kralickův Quick-test

Kralickův model patří k bonitním modelům. V Tab. č. 15 jsou hodnoty vypočtených ukazatelů, kterým je následně přiřazen určitý počet bodů dle Tab. č. 4.

Tab. č. 15: Hodnoty Kralickova Quick-testu

Ukazatele Kralickova Quick-testu	2007	2008	2009	2010	2011
$R_1 = \text{VK/aktiva celkem}$	0,2522	0,2162	0,2390	0,1681	0,2935
$R_2 = (\text{dluhy celkem- peněžní prostředky})/$ $/\text{provozní CF}$	11,1915	25,4286	4,0549	-4,7216	2,7068
$R_3 = \text{EBIT/aktiva}$	0,0487	0,0418	0,1118	-0,1254	0,1759
$R_4 = \text{provozní CF/provozní výnosy}$	0,0333	0,0089	0,0628	-0,0831	0,0696

Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Ukazatele R_1 a R_2 představuje popis finanční stability podniku a R_3 a R_4 popisuje výnosovou situaci. Jednotlivým ukazatelům jsou přiřazeny body dle Tab. č. 4 a následně vypočítány hodnoty finanční stability, výnosové situace a celkové situace podniku viz Tab. č. 16.

Finanční stabilita zobrazuje pro podnik příznivý vývoj. V počátcích podnikání, tedy v letech 2007 a 2008, je možné brát výsledné hodnoty 2,5 a 2 jako uspokojivé. V následujících třech letech se již podnik nachází ve velmi dobré finanční situaci.

Výnosnost podniku je v prvních třech letech v tzv. šedé zóně. V roce 2007 a 2008 je možné se spíše přiklánět k neuspokojivé situaci. V roce 2009 se výnosová situace zlepšila o půl bodu. Ovšem v roce 2010 je dle bodové stupnice výnosnost podniku naprosto neuspokojivá. Toto lze přičítat ztrátě, jelikož ukazatele R_3 a R_4 přímo souvisejí s vykazovaným výsledkem hospodaření. V roce 2011 však společnost svou nepříznivou výnosovou situaci otočila a dosáhla bodové hodnoty 2,5. Toto lze považovat za velmi příznivý výsledek.

Zprůměrováním finanční stability a výnosové situace podniku se získá celková situace podniku. Nejpříznivější hodnoty dosáhla společnost v roce 2011, a je ji tedy možné hodnotit velmi dobře. V předchozích 4 letech není možné přesně říci, zda je společnost v problémech či nikoliv, jelikož i zde je v tzv. šedé zóně.

Tab. č. 16: Vyhodnocení Kralickova Quick-testu

Vyhodnocení Kralickova Quick-testu	2007	2008	2009	2010	2011
R_1	3	3	3	2	3
R_2	2	1	3	4	4
R_3	1	1	2	0	4
R_4	1	1	1	0	1
Finanční stabilita = $(R_1 + R_2)/2$	2,5	2	3	3	3,5
Výnosová situace = $(R_3 + R_4)/2$	1	1	1,5	0	2,5
Celková situace podniku = = $(\text{fin. stabilita} + \text{výn. situace})/2$	1,75	1,5	2,25	1,5	3

Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Index IN05

Výsledné hodnoty indexu IN05 naznačují, že společnost se po většinu hodnocených let nacházela v šedé zóně. V roce 2011 se společnost blíží hodnotě, která naznačuje uspokojivou finanční situaci. Nejnižší hodnoty, a tedy nejméně uspokojivé finanční situace, dosahuje společnost v roce 2010. Tato hodnota je z velké části ovlivněna ukazatelem B a ukazatelem C, který zahrnuje EBIT běžného období, což je ztráta vykázaná právě v tomto roce.

Tab. č. 17: Hodnoty Indexu IN05

Ukazatele Indexu IN05	Váha	2007	2008	2009	2010	2011
A =aktiva/cizí kapitál	0,13	1,3372	1,2758	1,3140	1,2021	1,4153
B = EBIT/nákladové úroky	0,04	7,5000	1,1219	2,7358	-2,0000	5,0588
C = EBIT/celková aktiva	3,97	0,0487	0,0418	0,1118	-0,0836	0,1759
D = celkové výnosy/celková aktiva	0,21	1,5270	2,1389	1,1179	1,1350	1,9539
E = oběžná aktiva/ /(KZ + krátkodobé úvěry)	0,09	1,1591	0,9027	0,9706	0,8283	1,0868
IN05	x	0,7715	0,9071	1,0462	0,0573	1,5927

Zdroj: Vlastní zpracování, 2013

Hodnota IN05 roku 2007 také není úplně ideální, avšak v dalším roce se společnosti podařilo odvrátit neblahou finanční situaci, v roce 2008 byla vykázána hodnota přibližně 0,9 a v roce 2009 převýšila hodnotu 1.

5 Zhodnocení celkové bonity podniku a jeho schopnost splatit úvěr

Finanční analýza představuje jednu z možností, jak zjistit současnou bonitu podniku a na základě tohoto odhadnout jeho schopnost splatit získaný úvěr. Finanční analýza byla provedena z účetních výkazů společnosti MIVE 22 s.r.o. za roky 2007, 2008, 2009, 2010 a 2011.

Rozdílové ukazatele byly posuzovány prostřednictvím čistého pracovního kapitálu, čistých pohotových prostředků a čistého peněžního majetku. Z výsledků čistého pracovního kapitálu, který se shoduje s výsledky ukazatele čistého peněžního majetku z důvodu nepřítomnosti zásob v podniku, plyne, že podnik nemá problémy se splácením svých krátkodobých závazků. Výsledné hodnoty jsou poměrně vysoké, a tudíž zbývají prostředky na úhrady dalších závazků, v tomto případě úvěrových splátek. Čisté pohotové prostředky již tak optimistické výsledky nepřinášejí. Společnost ve všech letech, kromě roku 2009, dosahuje záporných hodnot, což značí, že pohotové peněžní prostředky nepostačují k úhradě krátkodobých závazků. Oběžná aktiva podniku jsou složena pouze z pohledávek a peněžních prostředků, a z tohoto je patrné, že je společnost závislá na úhradách pohledávek od svých odběratelů. Tyto prostředky poté používá na úhradu svých závazků.

Ukazatele finanční stability nenaznačují, že by se podnik nacházel ve finančních problémech. Jediným rokem, kdy nejsou výsledky příliš příznivé je rok 2010. V tomto roce společnost vykázala ztrátu, ale v rámci finanční stability se tento propad výsledku hospodaření podepsal hlavně na ukazateli podílu vlastního kapitálu na celkových aktivech. Zde se ztráta promítla ve snížení hodnoty vlastního kapitálu. Z uvedeného lze soudit, že dle ukazatelů finanční stability nelze předpokládat, že by se podnik dostal do prodlení se splácením. Nejsledovanějším ukazatelem z této skupiny by měl být stupeň krytí stálých aktiv. Společnost splácí dlouhodobý úvěr, díky kterému pořídila dlouhodobý majetek. Zmíněný ukazatel dosáhl v roce 2011 hodnoty přibližně 162 %, což představuje schopnost podniku dostát bilančnímu pravidlu, že stálá aktiva by měla být hrazena z dlouhodobých zdrojů.

Vztahy vlastních a cizích zdrojů se posuzují na základě *ukazatelů zadluženosti*. Zadluženosti se při posuzování schopnosti podniku splatit úvěr musí věnovat zvýšená

pozornost. Celková zadluženost podniku nevykazuje žádné extrémní hodnoty. Spíše lze sledovat pozitivní trend ve vývoji tohoto ukazatele, kterým je jeho pokles. Výsledky hospodaření v jednotlivých letech, které nedosahují vysokých hodnot, vyjma roku 2011, se projevují v zadluženosti vlastního kapitálu. Tento dosahuje velmi vysokých hodnot, avšak právě v roce 2011 se ukazatel díky vyššímu dosaženému zisku snížil, ale ani tak nedosáhl přijatelné hodnoty. Z ukazatelů zadluženosti je nutné se při posuzování bonity ve spojení s úvěry zaměřit na ukazatele zabývající se úroky, tedy úrokové krytí a úrokové zatížení, a dále na ukazatele související přímo s úvěry – úvěrové zatížení a doba návratnosti úvěru. Při sledování úrokového krytí a úrokového zatížení (převrácená hodnota ukazatele úrokového krytí) je nutné věnovat pozornost především rokům 2008 a 2010, kdy v roce 2008 společnost ze svého EBIT uhradí úroky a zbyde jí pouze malá část pro ostatní rozdělení zbylé části zisku před zdaněním a úroky. V roce 2010 byla společností vykázána ztráta, a tudíž musela použít k úhradě úroků alternativní zdroje. Úvěrové zatížení a doba návratnosti úvěru jde ruku v ruce s předchozími ukazateli. Doba návratnosti úvěru v roce 2010 klesla do záporných hodnot, což bylo způsobeno vykázanou ztrátou. Pozornost je nutné věnovat také roku 2011, kdy společnost vykázala úvěry ve výši 80.000 Kč, čímž snížila ukazatel úvěrového zatížení. Vzhledem k razantnímu snížení výše úvěrů a pozitivnímu výsledku hospodaření společnost usoudila, že nový úvěr na financování nákladního automobilu bude moci splácet. Doba návratnosti úvěru v roce 2011 činila méně než třičtvrtě roku. Společnost tedy vykazuje vysoké zadlužení vlastního kapitálu a jako problémové lze brát výsledky roku 2010. V ostatních ukazatelích jednotlivých let jsou hodnoty zadluženosti v normě.

Rentabilita zobrazuje podíl zisku a vloženého kapitálu. Vzhledem k tomu, že zisk, resp. ztráta, ať už ve formě EBIT, EBT nebo EAT, je součástí každého ukazatele, lze za kritický považovat rok 2010. Hodnoty všech ukazatelů jsou v tomto roce záporné. Pomine-li se však tento rok, na kterém se podepsala krize ve stavitelství, dosahují hodnoty všech ukazatelů pozitivního, a tedy rostoucího, trendu v jednotlivých letech. Zisk podniku v roce 2011 dosáhl vysoké hodnoty, a pokud bude podnik pokračovat v tomto trendu i nadále, není nutné uvažovat o možnosti problémů při splácení získaného úvěr.

U *likvidity* podniku lze v podstatě posuzovat pouze likviditu celkovou a okamžitou. Společnost nevykazuje žádné zásoby, a tudíž je pohotová likvidita rovna celkové. Ukazatele likvidity vykazují výsledky, které značí bezproblémové hrazení krátkodobých závazků společnosti. Likvidita dosahuje mnohem vyšších hodnot, než je nezbytně nutné. Na základě tohoto lze usuzovat o dostatku finančních prostředků pro hrazení dlouhodobého závazku, který představuje úvěr.

Vázanost kapitálu v krátkodobých a dlouhodobých formách aktiv představují *ukazatele aktivity*. Z ukazatele obrátky celkových aktiv vyplývá, že podnik nejlépe využíval svá aktiva v roce 2008, kdy se celková aktiva obrátila v podniku dvakrát. Příčinu lze shledávat ve vysokých tržbách v poměru k celkovým aktivům. Pozornost je však nutné věnovat dvěma ukazatelům, kterými jsou doba obratu pohledávek a doba obratu závazků. Při větších zakázkách vystavuje společnost faktury s dobou splatnosti až 90 dní. V tomto případě by platební morálka odběratelů byla v naprostém pořádku. Doba obratu závazků svědčí o platební morálce společnosti při hrazení přijatých faktur. I zde lze nalézt faktury se splatností až 90 dní. Nicméně vykázané hodnoty nepoukazují na příliš dobrou platební morálku posuzované společnosti při plnění na obchodní úvěry. Výše uvedené může mít vliv také na pozdní hrazení závazků ve formě splátek k umožnění poskytnutého úvěru.

Bankrotní a bonitní modely představují komplexní posouzení pravděpodobnosti, s jakou se společnost může dostat do platebních nesází.

Dle *Altmanova modelu* spadá společnost po většinu let do tzv. šedé zóny, kdy nelze přesně rozhodnout, zda se u ní vyskytuje pravděpodobnost bankrotu. Avšak kromě roku 2010, kdy je Z-skóre ovlivněno vykázanou ztrátou podniku, se výsledné hodnoty přibližují spíše bezproblémové finanční situaci podniku. Z tohoto ukazatele není proto nutné vyvozovat závěr, že by podnik nebyl schopen hradit svůj závazek vůči Raiffeisenbank, a.s., kterou mu byl poskytnutý úvěr.

Taflerův model vykazuje nepříznivý výsledek opět pouze v roce 2010. V ostatních letech je pravděpodobnost bankrotu společnosti minimální, protože ukazatel převyšuje doporučenou hodnotu. V roce 2011 dokonce o jednu desetinu než je doporučená hodnota.

Posoudit *Beaverův model* u společnosti MIVE 22 s.r.o. není jednoduché. U téměř každého ukazatele tohoto modelu je požadovaný trend narušen rokem 2010, ve kterém společnost vykázala ztrátu. Avšak společnost se ve většině případů vychýlila pouze v tomto roce. Ačkoliv byl trend u čtyř z pěti ukazatelů vyhodnocen jako kolísající, není pravděpodobné, že by se společnost dostala do finančních potíží.

Na základě *Kralickova Quick-testu* lze posoudit finanční stabilitu podniku, výnosovou situaci podniku a zprůměrováním předešlých dvou ukazatelů také celkovou situaci podniku. Finanční stabilita je v podniku během posuzovaných 5 let uspokojivá, v roce 2011 by se dala dokonce ohodnotit jako velmi dobrá. Výnosová situace je však složitější k posouzení. Ukazatele týkající se zjištění výnosové situace se přímo váží k výsledkům hospodaření v jednotlivých letech. V letech 2007 až 2009 nelze o výnosové situaci prohlásit, zda je uspokojivá či nikoliv. Podnik se nachází v tzv. šedé zóně. V roce 2010 se do ukazatele promítla ztráta a výnosová situace je naprosto neuspokojivá. Obrat nastal až v roce 2011, kdy se výnosová situace zlepšila a lze jí hodnotit jako velmi dobrou. Celková situace podniku je nejpříznivější v roce 2011. V předchozích letech nelze přesně rozhodnout, v jaké situaci se podnik nachází.

Také dle *Indexu IN05* se podnik po většinu roků nachází v šedé zóně. Nejméně příznivou hodnotu dosáhla společnost, obdobně jako tomu bylo v předchozích ukazatelích, v roce 2010. Avšak v roce 2011 se jí podařilo odvrátit nebezpečí finančních problémů a blíží se hodnotě, která značí uspokojivou finanční situaci.

5.1 Návrhy pro zlepšení nastalé situace

Výše provedená finanční analýza společnosti MIVE 22 s.r.o. nenaznačuje problémy podniku v oblasti financí. I přesto však lze navrhnout opatření, která by mohla do budoucna napomoci k bezproblémovému uhrazení úvěrového závazku podniku.

Okamžitá likvidita podniku naznačuje vysoké množství držených peněžních prostředků. Společnost by měla zauvažovat nad investicí volných peněz do výnosnějších aktiv, popřípadě uložit část těchto prostředků na termínované účty s vyšším výnosem. Díky tomuto by do budoucna zhodnotila své stávající prostředky, což by jí usnadnilo hradit splátky úvěru.

Společnost by se také měla zaměřit na zlepšení platební morálky vůči svým dodavatelům, tedy na úhrady závazků z obchodního styku. Ačkoliv podnik drží vysoké množství peněžních prostředků, doba obratu závazků se pohybuje vysoko nad dobou splatnosti přijatých faktur. Společnost může přijmout opatření, aby nedocházelo k případné druhotné platební neschopnosti. Při uzavírání smluv o dílo by se měla zaměřit na snížení doby splatnosti vystavených faktur z doposud požadovaných 90 dní na 60, či dokonce na 30 dní. Toto by se vázalo k objemu poskytnutých služeb. U menších zakázek by splatnost činila 30 dní a u větších 60 dní. Tím by do podniku přišly peníze rychleji a došlo by k dřívější úhradě závazků společnosti vůči svým dodavatelům. Toto by vneslo také větší jistotu pro úhradu splátek úvěru.

Ačkoliv má společnost dobré jméno u stávajících zákazníků a je vyhledávaným dodavatelem svých služeb pro větší zakázky, měla by se pokusit více propagovat svou značku. Dostat se do povědomí potenciálních zákazníků je základem pro získání většího počtu zakázek, a díky tomuto poplyne do podniku větší množství zdrojů pro financování závazků. Společnost by především měla aktualizovat své internetové stránky, aby se stala snadno vyhledatelnou nejen na základě svého obchodního jména, ale také na základě klíčových slov. Další možností je reklama prostřednictvím internetových bannerů na tematických stránkách či zasílání reklamních e-mailů.

6 Závěr

Cílem práce bylo posoudit bonitu podniku a jeho schopnost splatit úvěr, ke kterému se společnost zavázala. Bylo posuzováno, v jaké finanční situaci se společnost nacházela za posledních pět let, tedy v letech 2007, 2008, 2009, 2010 a 2011, a z tohoto lze předvídat, jakým způsobem si povede i nadále. Úvěrový závazek vznikl společnosti v roce 2012 a poslední splátka by měla odejít v červenci 2017.

Na základě zjišťovaných ukazatelů nelze usuzovat o finančních problémech hodnocené společnosti. Finanční stabilita podniku, pokud bude podnik pokračovat v nastaveném trendu i v dalších letech, nevykazuje žádné vychýlené hodnoty od stavu, který je považován za příznivý. Toto prokázaly poměrové ukazatele zabývající se přímo finanční stabilitou podniku a dále lze pozitivní trend týkající se dobré finanční situace sledovat i z některých komplexních ukazatelů, tedy bankrotních a bonitních modelů. V některých případech výsledné hodnoty společnosti překračují u těchto modelů minimální požadovanou hodnotu na finanční stabilitu tak, že se jeví jako výborná.

Jediným rokem, ve kterém měla společnost dle provedené analýzy, přesněji ukazatelů zadluženosti, problémy hradit ze svého EBIT úroky z úvěrů a celkově úvěry, byl rok 2010. V tomto roce se podepsala na zhoršení situace podniku vykázaná ztráta ve výši 129.000 Kč. Tento výsledek hospodaření se celkově promítl do všech zjišťovaných ukazatelů v tomto roce, které při výpočtu závisejí právě na EBIT, EBT či EAT. Ztráta v podniku byla způsobena finanční krizí, která právě v tomto roce dopadla na všechny stavební obory, a společnost neměla dostatek zakázek pro udržení vyšších tržeb a následně zisku.

V roce 2011 nastal obrat oproti roku 2010 a hodnoty ukazatelů se dostaly opět na vyhovující úroveň. Na konci tohoto roku společnost snížila hodnotu svých úvěrů na 80.000 Kč. U těchto byl předpoklad jejich splacení za méně než třičtvrtě roku, a společnost se proto rozhodla pro získání nového úvěru, díky kterému mohla v roce 2012 obnovit svůj vozový park. Nový úvěr společnost získala ve chvíli, kdy už měla zbylé úvěry téměř umořené a nyní v rámci dlouhodobých úvěrů hradí pouze úvěr, který je zmiňován v této práci.

Jak již bylo řečeno, předpoklad bezproblémového splacení tohoto úvěru je velmi vysoký. I přesto je však možné doporučit společnosti, aby přispěla ke zvyšování své bonity zhodnocováním svých finančních prostředků jejich investicemi do výnosnějších aktiv či jejich ukládáním na termínované vklady, které přinášejí vyšší výnosy než účty běžné. Dále by se společnost měla soustředit na posuzování velikosti zakázek při uzavírání smluv o dílo a upravovat na základě tohoto dobu splatnosti vystavovaných faktur. Toto by napomohlo rychlejšímu oběhu peněžních prostředků, které by mohly být využity k hrazení přijatých faktur a zlepšování platební morálky společnosti, co se obchodních úvěrů týká. Společnost by také mohla zvýšit sebereprezentaci a dostat se tak do povědomí potenciálních klientů. Toto by přispělo ke zvýšení tržeb a následně k růstu příjmů.

Celkově lze zhodnotit, že na základě provedené analýzy není odůvodněné předpokládat, že se společnost v budoucnu dostane do prodlení s úhradou jednotlivých splátek úvěru. Je však nutné vzít v úvahu, že není zřejmé, jak se bude stavebnictví po dalších 5 let vyvíjet, jelikož ekonomika našeho státu se stále potýká s krizí, což se projevuje ve snížené poptávce po službách, které společnost MIVE 22 s.r.o. nabízí.

Seznam tabulek

Tab. č. 1: Jednotlivé formy zisku a jejich výpočty	16
Tab. č. 2: Interpretace výsledku Z score	22
Tab. č. 3: Parametry Beaverova modelu	23
Tab. č. 4: Body pro jednotlivé ukazatele Kralickova modelu	24
Tab. č. 5: Znaky produktivního a spotřebitelského úvěru	27
Tab. č. 6: Finanční charakteristiky společnosti v letech 2007 - 2011 (v tis. Kč).....	40
Tab. č. 7: Rozdílové ukazatele (v tis. Kč).....	43
Tab. č. 8: Ukazatele finanční stability	44
Tab. č. 9: Ukazatele zadluženosti	46
Tab. č. 10: Ukazatele rentability	48
Tab. č. 11: Ukazatele aktivity	51
Tab. č. 12: Hodnoty Altmanova modelu.....	52
Tab. č. 13: Hodnoty Taflerova modelu	53
Tab. č. 14: Hodnoty Beaverova modelu	53
Tab. č. 15: Hodnoty Kralickova Quick-testu	54
Tab. č. 16: Vyhodnocení Kralickova Quick-testu	55
Tab. č. 17: Hodnoty Indexu IN05	56

Seznam obrázků

Obr. č. 1: Metody finanční analýzy	11
Obr. č. 2: Ukazatele poměrové analýzy	14
Obr. č. 3: Souhrnné ukazatele finanční situace.....	21
Obr. č. 4: Metody splácení úvěrů.....	36
Obr. č. 5: Logo společnosti	39
Obr. č. 6: Výsledek hospodaření společnosti v letech 2007 – 2011 (v tis. Kč).....	40
Obr. č. 7: Ukazatele rentability	48
Obr. č. 8: Ukazatele likvidity.....	50

Seznam použitých zkratek

A	aktiva
CF	cash flow (peněžní tok)
ČPK	čistý pracovní kapitál
ČPP	čisté pohotové prostředky
ČPM	čistý peněžní majetek
EAT	zisk po zdanění
EBIT	zisk před zdaněním a úroky
EBT	zisk před zdaněním
KZ	krátkodobé závazky
ROA	rentabilita aktiv
ROCE	rentabilita dlouhodobých zdrojů
ROE	rentabilita vlastního kapitálu
ROS	rentabilita tržeb
RPSN	roční procentní sazba nákladů
Sdp	sazba daně z příjmů
SME	malé a střední podniky
T	tržby
VK	vlastní kapitál

Seznam použité literatury

Monografie

BŘEZINOVÁ, Hana. *Ekonomické aspekty insolvenčního zákona: Účetnictví jako základní zdroj informací pro insolvenční řízení. 1. vydání.* Praha: BOVA POLYGON, 2009. ISBN 978-80-7273-159-6

DLUHOŠOVÁ, Dana. *Finanční řízení a rozhodování podniku: analýza, investování, oceňování, riziko, flexibilita. 2. upravené vydání.* Praha: Ekopress, 2008. ISBN 978-80-86929-44-6

DLUHOŠOVÁ, Dana., a kol. *Finanční řízení a rozhodování podniku: analýza, investování, oceňování, riziko, flexibilita. 3. upravené vydání.* Praha: Ekopress, 2010. ISBN 978-80-86929-68-2

DVOŘÁK, Petr. *Bankovníctví pro bankéře a klienty. 3. přepracované a rozšířené vydání.* Praha: Linde, 2005. ISBN 80-7201-515-X

DVOŘÁK, Petr. *Komerční bankovníctví pro bankéře a klienty. 1. vydání.* Praha: Linde, 1999. ISBN 80-7201-141-3

GRÜNWARD, Rolf., HOLEČKOVÁ, Jaroslava. *Finanční analýza a plánování podniku.* Praha: Oeconomica, 2006. ISBN 978-80-245-1108-5

HRDÝ, Milan., HOROVÁ, Michaela. *Finance podniku. 1. vydání.* Praha: Wolters Kluwer ČR, 2009. ISBN 978-80-7357-492-5

KALABIS, Zbyněk. *Základy bankovníctví: bankovní obchody, služby, operace a rizika. 1. vydání.* Brno: Albatros Media, 2012. ISBN 978-80-265-0001-8

KISLINGEROVÁ, Eva., HNILICA, Jiří. *Finanční analýza – krok za krokem. 2. vydání.* Praha: C.H. Beck, 2008. ISBN 978-80-7179-713-5

PULPÁNOVÁ, Stanislava. *Komerční bankovníctví v České republice.* Praha: Oeconomica, 2007. ISBN 97880-245-1180-1

SEDLÁČEK, Jaroslav. *Finanční analýza podniku. 1. vydání.* Brno: Computer Press, 2007. ISBN 978-80-251-1830-6

SID BLAHA, Zdenek., JINDŘICHOVSKÁ, Irena. *Jak posoudit finanční zdraví firmy*. 3. vydání. Praha: Management Press, 2006. ISBN 80-7261-145-3

ŠTOHL, Pavel. *Učebnice účetnictví, III. díl*. Znojmo: Vzdělávací středisko Ing. Štohl, 2007. ISBN 978-80-903915-3-6

WERNER, Frank M., STONER, James A.F. *Modern Financial Managing - Continuity & Change*. St. Paul: Freeload Press, 2010. ISBN 1-930789-01-7

Internetové zdroje

CRIF – Czech Credit Bureau [online]. Praha: Czech Credit Bureau, 2013 [cit. 22.3.2013]. Dostupné na:

<<http://www.crif.cz/Novinky/Novinky/Pages/V-roce-2012-bylo-vyh1%C3%A1%C5%A1eno-16-956-osobn%C3%ADch-bankrot%C5%AF,-firem-zbankrovalo-3-692.aspx>>

Justice.cz – výpis z obchodního rejstříku [online]. Praha: Justice.cz, 2013 [cit. 22.3.2013]. Dostupné na:

<<https://or.justice.cz/ias/ui/vypisvypis?subjektId=isor%3a400009338&typ=actual&klic=jaxc9e>>

MIVE 22 s.r.o. [online]. Plzeň: MIVE 22 s.r.o., 2013 [cit. 22.3.2013]. Dostupné na: <<http://www.mive.cz/>>

Rating malých a středních podniků [online]. Praha: Rating MSP, 2013 [cit. 22.3.2013]. Dostupné na: <<http://www.ratingmsp.cz/detail.php?catName=rating-msp>>

Zákony

Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)

Další zdroje

Rozvaha společnosti MIVE 22 s.r.o. za rok 2007

Výkaz zisku a ztráty společnosti MIVE 22 s.r.o. za rok 2007

Rozvaha společnosti MIVE 22 s.r.o. za rok 2008

Výkaz zisku a ztráty společnosti MIVE 22 s.r.o. za rok 2008

Rozvaha společnosti MIVE 22 s.r.o. za rok 2009

Výkaz zisku a ztráty společnosti MIVE 22 s.r.o. za rok 2009

Rozvaha společnosti MIVE 22 s.r.o. za rok 2010

Výkaz zisku a ztráty společnosti MIVE 22 s.r.o. za rok 2010

Rozvaha společnosti MIVE 22 s.r.o. za rok 2011

Výkaz zisku a ztráty společnosti MIVE 22 s.r.o. za rok 2011

Smlouva o poskytnutí úvěru uzavřená s Raiffeisenbank, a.s.

Ostatní interní dokumenty společnosti MIVE 22 s.r.o.

Seznam příloh

Příloha A: Rozvaha společnosti MIVE 22 s.r.o. v tis. Kč

Příloha B: Výkaz zisku a ztráty společnosti MIVE 22 s.r.o. v tis. Kč

Příloha C: Splátkový kalendář k úvěru

Příloha A: Rozvaha společnosti MIVE 22 s.r.o. v tis. Kč (zkrácená podoba)

označení	AKTIVA	2011	2010	2009	2008	2007
	Aktiva celkem	978	1 029	1 297	1 101	924
B	dlouhodobý majetek	227	244	263	246	123
B I.	dlouhodobý nehmotný majetek	0	0	0	0	0
B.II.	dlouhodobý hmotný majetek	227	244	263	246	123
3.	samostatné movité věci a soubory movitých věcí	227	244	263	246	123
C.	oběžná aktiva	751	709	958	779	801
C. I.	zásoby	0	0	0	0	0
C. II.	dlouhodobé pohledávky	0	0	0	0	0
C. III.	krátkodobé pohledávky	420	311	340	450	636
C. III. 1.	pohledávky z obchodních vztahů	420	311	340	450	636
C. IV.	krátkodobý finanční majetek	331	398	618	329	165
C. IV. 1.	peníze	29	21	16	13	10
2.	účty v bankách	302	377	602	316	155
D. I.	časové rozlišení	0	76	76	76	0
označení	PASIVA	2011	2010	2009	2008	2007
	Pasiva celkem	978	1 029	1 297	1 101	924
A.	vlastní kapitál	287	173	310	238	233
A. I.	základní kapitál	200	200	200	200	200
A. III.	rezervní fondy, nedělitelný fond a ostatní fondy z zisku	13	8	8	4	3
A. III. 1.	zákonný rezervní fond / nedělitelný fond	13	8	8	4	3
A. IV.	výsledek hospodaření minulých let	-27	102	34	30	0
A. V.	výsledek hospodaření běžného účetního období	101	-129	68	4	30
B.	cizí zdroje	691	856	987	863	691
B. I.	rezervy	0	0	0	0	0
B. II.	dlouhodobé závazky	0	0	0	0	0
B. III.	krátkodobé závazky	611	678	597	531	564
B. IV.	bankovní úvěry a výpomoci	80	178	390	332	127
C. I.	časové rozlišení	0	0	0	0	0

Zdroj: Vlastní zpracování dle interních dokumentů společnosti, 2013

Příloha B: Výkaz zisku a ztráty společnosti MIVE 22 s.r.o. v tis. Kč (zkrácená podoba)

označení	POLOŽKA	2011	2010	2009	2008	2007
I.	tržby za prodej zboží	0	0	0	0	0
A.	náklady vynaložené na prodané zboží	0	0	0	0	0
+	obchodní marže	0	0	0	0	0
II.	výkony	1 911	1 168	1 450	2 355	1 396
II. 1.	tržby za prodej vlastních výrobků a služeb	1 911	1 168	1 450	2 355	1 332
B.	výkonová spotřeba	1 265	722	898	1 939	1 003
+	přidaná hodnota	646	446	552	416	393
C.	osobní náklady	392	429	308	325	324
D.	daně a poplatky	1	12	18	8	3
E.	odpisy dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	32	24	23	17	17
III.	tržby z prodeje dlouhodobého majetku a materiálu	0	0	0	0	15
III. 1.	tržby z prodeje dlouhodobého majetku	0	0	0	0	15
F.	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého majetku a materiálu	0	0	0	0	0
G.	změna stavu rezerv a opravných položek v provozní oblasti a komplexních nákladů příštích období	0	0	0	0	0
IV.	ostatní provozní výnosy	0	0	0	0	0
H.	ostatní provozní náklady	1	2	1	0	0
*	provozní výsledek hospodaření	220	-21	202	66	64
X.	výnosové úroky	0	0	0	0	0
N.	nákladové úroky	34	43	53	41	6
XI.	ostatní finanční výnosy	0	0	0	0	0
O.	ostatní finanční náklady	48	65	57	20	19
*	finanční výsledek hospodaření	-82	-108	-110	-61	-25
Q.	daň z příjmů za běžnou činnost	29	0	19	1	9
**	výsledek hospodaření za běžnou činnost	109	-129	73	4	30
*	mimořádný výsledek hospodaření	-8	0	-5	0	0
***	výsledek hospodaření za účetní období	101	-129	68	4	30
	výsledek hospodaření před zdaněním	101	-129	68	4	30

Zdroj: Vlastní zpracování dle interních dokumentů společnosti, 2013

Příloha C: Splátkový kalendář k úvěru

Rok	Měsíc	Splátka č.	Splátka (v Kč)	Úrok (v Kč)	Úmor (v Kč)	Zbývá k umoření (v Kč)
2012	8	-	-	-	-	400 000,00
2012	8	1	9 727,22	5 333,33	4 393,89	395 606,11
2012	9	2	9 727,22	5 274,75	4 452,47	391 153,64
2012	10	3	9 727,22	5 215,38	4 511,84	386 641,80
2012	11	4	9 727,22	5 155,22	4 572,00	382 069,80
2012	12	5	9 727,22	5 094,26	4 632,96	377 436,84
2013	1	6	9 727,22	5 032,49	4 694,73	372 742,11
2013	2	7	9 727,22	4 969,89	4 757,33	367 984,78
2013	3	8	9 727,22	4 906,46	4 820,76	363 164,02
2013	4	9	9 727,22	4 842,19	4 885,03	358 278,99
2013	5	10	9 727,22	4 777,05	4 950,17	353 328,82
2013	6	11	9 727,22	4 711,05	5 016,17	348 312,65
2013	7	12	9 727,22	4 644,17	5 083,05	343 229,60
2013	8	13	9 727,22	4 576,39	5 150,83	338 078,77
2013	9	14	9 727,22	4 507,72	5 219,50	332 859,27
2013	10	15	9 727,22	4 438,12	5 289,10	327 570,17
2013	11	16	9 727,22	4 367,60	5 359,62	322 210,55
2013	12	17	9 727,22	4 296,14	5 431,08	316 779,47
2014	1	18	9 727,22	4 223,73	5 503,49	311 275,98
2014	2	19	9 727,22	4 150,35	5 576,87	305 699,11
2014	3	20	9 727,22	4 075,99	5 651,23	300 047,88
2014	4	21	9 727,22	4 000,64	5 726,58	294 321,30
2014	5	22	9 727,22	3 924,28	5 802,94	288 518,36
2014	6	23	9 727,22	3 846,91	5 880,31	282 638,05
2014	7	24	9 727,22	3 768,51	5 958,71	276 679,34
2014	8	25	9 727,22	3 689,06	6 038,16	270 641,18
2014	9	26	9 727,22	3 608,55	6 118,67	264 522,51
2014	10	27	9 727,22	3 526,97	6 200,25	258 322,26
2014	11	28	9 727,22	3 444,30	6 282,92	252 039,34
2014	12	29	9 727,22	3 360,52	6 366,70	245 672,64

2015	1	30	9 727,22	3 275,53	6 451,69	239 220,95
2015	2	31	9 727,22	3 189,61	6 537,61	232 683,34
2015	3	32	9 727,22	3 102,44	6 624,78	226 058,56
2015	4	33	9 727,22	3 014,11	6 713,11	219 345,45
2015	5	34	9 727,22	2 924,61	6 802,61	212 542,84
2015	6	35	9 727,22	2 833,90	6 893,32	205 649,52
2015	7	36	9 727,22	2 741,99	6 985,23	198 664,29
2015	8	37	9 727,22	2 648,86	7 078,36	191 585,93
2015	9	38	9 727,22	2 554,48	7 172,74	184 413,19
2015	10	39	9 727,22	2 458,84	7 268,38	177 144,81
2015	11	40	9 727,22	2 361,93	7 365,29	169 779,52
2015	12	41	9 727,22	2 263,73	7 463,50	162 316,02
2016	1	42	9 727,22	2 164,21	7 563,01	154 753,01
2016	2	43	9 727,22	2 063,37	7 663,85	147 089,16
2016	3	44	9 727,22	1 961,19	7 766,03	139 323,13
2016	4	45	9 727,22	1 857,64	7 869,58	131 453,55
2016	5	46	9 727,22	1 752,71	7 974,51	123 479,04
2016	6	47	9 727,22	1 646,39	8 080,84	115 398,20
2016	7	48	9 727,22	1 538,64	8 188,58	107 209,62
2016	8	49	9 727,22	1 429,46	8 297,76	98 911,86
2016	9	50	9 727,22	1 318,83	8 408,40	90 503,46
2016	10	51	9 727,22	1 206,71	8 520,51	81 982,95
2016	11	52	9 727,22	1 093,11	8 634,12	73 348,83
2016	12	53	9 727,22	977,98	8 749,24	64 599,59
2017	1	54	9 727,22	861,33	8 865,89	55 733,70
2017	2	55	9 727,22	743,12	8 984,11	46 749,59
2017	3	56	9 727,22	623,33	9 103,89	37 645,70
2017	4	57	9 727,22	501,84	9 225,28	28 420,42
2017	5	58	9 727,22	378,94	9 348,26	19 072,16
2017	6	59	9 727,22	254,30	9 472,93	9 599,23
2017	7	60	9 727,22	127,99	9 599,23	0,00

Zdroj: Vlastní zpracování dle interních dokumentů společnosti, 2013

Abstrakt

FABIÁNOVÁ, T. *Posouzení bonity podniku a jeho schopnosti splatit úvěr*. Plzeň: Fakulta ekonomická ZČU v Plzni, 70 s., 2013

Klíčová slova: finanční analýza, úvěr, bonita podniku

Diplomová práce je zaměřena na posouzení bonity podniku a jeho schopnosti splatit úvěr, ke kterému se zavázal. V první části práce jsou vysvětleny základní pojmy týkající se finanční analýzy, pomocí které je bonita podniku posuzována, a pojmy z úvěrového procesu. Dále je představena společnost MIVE 22 s.r.o. spolu s úvěrem, který získala na pořízení nového dlouhodobého majetku. Finanční analýza společnosti je provedena z účetních výkazů za posledních 5 dostupných let, tedy od roku 2007 do roku 2011. Na základě této analýzy následuje celkové zhodnocení finanční situace podniku do roku 2011. Vzhledem k výsledným hodnotám do roku 2011 je proveden odhad budoucí schopnosti společnosti splatit získaný úvěr. V závěru práce jsou navrženy možnosti, jakým způsobem by mohla společnost zlepšit svou finanční situaci, aby byl celý úvěr splacen bez komplikací.

Abstract

FABIÁNOVÁ, T. *Company creditworthiness assessment and its ability to repay credit*.
Pilsen: Faculty of Economics, University of West Bohemia in Pilsen, 70 s, 2013

Key words: financial analysis, credit, business bonita

Diploma thesis is focused on the assessment of the creditworthiness of the company and its ability to repay credit to which it has committed. The first section explains the basic concepts related to financial analysis, which is used for business bonita assessed, and terms of the credit process. Further is introduced the company MIVE 22 Ltd. together with the credit, which company won for the acquisition of new fixed assets. Financial analysis of the company is carried from the financial statements available for the last 5 years, from 2007 to 2011. Based on this analysis, followed by an overall assessment of the financial situation of the company until 2011. Due to the resulting values to 2011 is estimated future ability to repay the obtained credit. In conclusion of this diploma thesis are proposed options how the company could improve its financial situation, so that the entire credit is repaid without complications.